ÇALINMIŞ VATAN

FİLİSTİN

FARUK EL - HOMUD

ÇALINMIŞ

VATAN

FİLİSTİN

FARUK EL-HOMUD

ÇALINMIŞ VATAN

FİLİSTİN

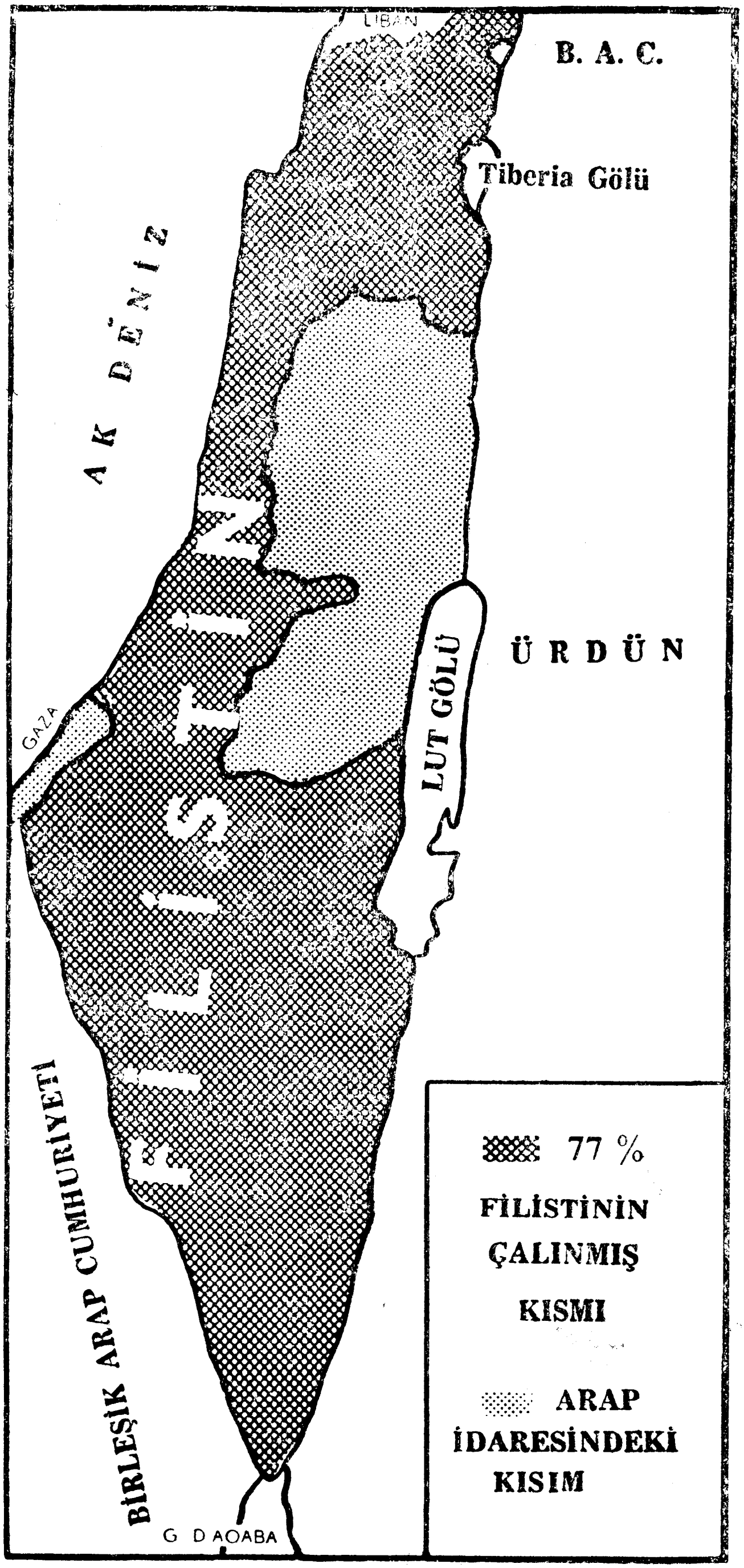
İSTANBUL
1962

Dizgi ve Baskı :
Sönmez Neşriyat ve Matbaacılık A. Ş. Matbaası — İstanbul

بسم الله الرحمن الرحيم

(مثل الذين حملوا التوراة ثم لم يحملوها
كمثل الحمار يحمل اسفارا بئس مثل القوم
الذين كذبوا بايات الله والله لايهدى القوم
الظالمين)

صدق الله العظيم

LİBAN
B. A. C.
Tiberia Gölü
AK DENİZ
ÜRDÜN
LUT GÖLÜ
GAZA
İSRAİL
BİRLEŞİK ARAP CUMHURİYETİ
G D AOABA
77 %
FİLİSTİNİN ÇALINMIŞ KISMI
ARAP İDARESİNDEKİ KISIM

İTHAF

Mukaddes ve aziz Filistin Toprakları üstünde Şehid düşen Müslüman - Arap Mücahitlerinin Ruhlarına...

FARUK

Önsöz

Muhterem Okurlar !

Böyle naçiz bir teşebbüse girişmeden önce zengin Türk millî kütüphanesini uzun uzun araştırdım. Bu küçük eserciği yazmadan evvel güzel Türkçede bu konuda yazılanları araştırarak eserime Türkçe mehazlar da temin gayesini gütmüştüm. Fakat heyhat... Türkiye gibi millî cereyanların tayfun kuvvetiyle estiği bir cengâverler ülkesinde bu sahada tam bir boşluk vardı. Belki de yahudilik, bu korkunç fırtına arasında kendini koruyacak bir kuytu körfez bulabilmişti. Bu mevzuda araştırmama rağmen belki birkaç esercik dikkatimden kaçmış olabilir. Fakat böylesine millî ve hattâ insanî mes'elenin çok daha geniş bir neşir faaliyetiyle teşrih edilmesi lüzumludur. Üniversite içi ve dışı bir çok Türk ile yaptığım temaslarda bu dâvanın en âteşin bir heyecanla, Türk millî efkârında yaşamakta olduğunu ve Türk münevverinde artık entelleksiyon safhasından aksiyon safhasına

kuvvet ve azimle geçmek üzere bulunduğunu görmek, beni bütün Arap âlemi adına olduğu kadar Türkiye adına da müteselli ve mes'ud etmiştir.

İsterseniz şu eserciği, bu büyük davanın teşrihi ve halli yolunda ilerliyen kervana yeni bir iltihak isterseniz bir baş çekme sayınız. Bir müslüman olarak rûhumda en haşin tesiriyle duymakta olduğum sinsi yahudi cenderesini tahripte bir nebze faideli olmak gayesini güttüm.

Bu birkaç kelimeyi kitabın başına ilâve ederken, eserin yazılışı ve muhtevası hakkında kısa bir izahla birlikte yahudilik mes'elesini de bir kere daha vaz'etmeyi faideli buluyorum: Şurası muhakkak ki yahudilik mes'elesi insanlık tarihi kadar eskidir. Bu ezelî insanlık kanserine hiç bir zaman radikal bir tedavi usulü bulunamamış, ancak zaman zaman kanserli bir vücut nâhiyesinin kesilip atılmasına benzer müdahalelerle yahudilik hezimete uğratılabilmişse de daima uşakları vâsıtasıyla mebzul faaliyet zemini yahudinin elinde kalmış, yapılan ameliyat, yahudinin millî bünyelerde açtığı yaralara bir yenisini ilâve etmekten başka bir işe yaramamıştır. Bu nokta üzerinde hassaten durmak ve sebeplerini tahlil ile tedâvi çarelerini tayin muhakkak ki lâzımdır. Şarttır.

Ameliyatlar niçin muvaffak olmadı? Çünkü yahudiliğin gizli kolu halinde millî bünyelerin en hâkim ve hayâtî noktalarını mason ve siyonistler ele geçirmişlerdi. Bu iki zümre, yahudiliğin has uşaklarıdır. Yahudi, ulaşmak istediği gayelere, bunları maşa gibi kullanarak varır. Daima - bizden görünen - bu sinsi teşkilât mensuplarının arkasına gizlenir. Yahudileri, şimdiye kadar yapılageldiği gibi, topluca imha etmekle dava kazanılmış olmaz. Zira adı geçen habis teşekküller her millete «kendisinden görünen» gizli yahudileri sinelerinde barındırırlar. Demek oluyor ki yahudilik bir ırk meselesi değildir.

Bazı kısa görüşlü kimseler yahudi düşmanlığını bir ırkçılık olarak telâkki ederler. Bu kabil iddialar bizzat yahudiler tara-

fından ortaya atılmaktadır. Bilâkis bizim ulvî mücadelemiz IRKÇILIĞIN EN ZALİMİ, EN ŞEDİD VE ESKİSİ İLE MÜCADELE-dir. Yahudilerin HAKİKİ, EZELÎ ve en ŞEDİD IRKÇILIK NAZARİYESİ, kendi hegemonyasının devamı için en hunhar usullerle sinsice çalışırken, haklı olarak doğmuş karşı hareketleri ırkçılık gibi gösteriyor. Bilhassa İkinci Dünya Harbinden sonra fobi yaratan bir kelime ile muarızlarını damgalamakta ve kolayca o milletin öz kuvvetlerini, kendi öz sesini boğmak için seferber edebilmektedir. İşte yahudiliğin korkunç ve sinsi kuvvetinin esası budur. Buna delil mi istersiniz? Size yahudiyi bizzat kendi ağzıyla, Talmut'tan konuşturacağım. Orada iddia edilir: «Yahudi olmasaydı Allah yağmur yağdırmıyacaktı. Yahudi olmayanın yemeği yenmez. Yahudi olmayan köpektir;. öldürülmesi mübahtır.» İşte size yahudinin korkunç itirafı... O, IRKÇILARIN EN ZALİMİ, EN ŞEDİDİ, EN HUNHARIDIR. Bu esası bilince mücadelemiz köklü ve kolay olacaktır.

Ne garip ve ne acıdır ki bir çok memleketlerde demokrasinin temel direklerinden biri olan basın hürriyeti mücadelesi kazanılmış ve yahudi menfaatlerini korumak üzere sağlam bir kalkan ve zırh olmak üzere yine yahudinin eline adeta teslim edilmiştir. Bu gayenin temini için, dünyanın en büyük ordusu olan, yahudi ordusu daima seferberdir. Şaştınız mı?... Evet mânevî kıymetlerin zayıflayıp çöktüğü bir devrede, her eri bir lira olan, trilyonları mütecaviz yahudi ordusu, yâni sermâyesi, mânevî boşluk içindeki bir aydına neler yaptırmaya kâdir değildir ki... Paraya tapan maneviyatsız yarı-aydınlar için bir tek lirayı kaybetmek korkusu, bir süngü karşısında duyulan korkuya denktir. Basın denen sihirli kuvveti ve benzerlerini yahudi ERCİKLERİNİN ne kolay ele geçireceğini anlamak için uzun izahlara lüzum görmüyorum. Fakat hakiki - yani mânevî ve millî kıymetleri ruhunda mündemiç - bir münevver karşısında bu ER (!) ler bir YAHUDİ KADAR KORKAKTIR. Fakat ne yazık ki bir çok dünya milletlerinde yahudi gizli ordusunun bu KANSIZ ELÇİLERİ kolayca zaferler kazanmakta, hattâ yahudi kanı yerine akan bu paracıklar tertemiz millet çocuklarının kanını bi-

le akıtmaktadır. Bu kuvvet karşısında demagoji oyunları ile adâletin bile ayaklar altına alındığını ve adâlet - hürriyet terâneleri arasında bir çok katliâmların yapıldığını milletler tarihinde pek çok misalleriyle görebiliriz.

Ezelî Filistin davası yakından tetkik edilirse, bu Arap vatanının hakikî sahipleri elinden alınarak nâhakca sahte şövalyelere teslim edildiği görülür. Ne yazık ki Türkiyede de bu mesele gizli kuvvetlerin hakimiyeti sayesinde HÜR (!!!) basında hakiki vechesiyle efkâr-ı umumiyeye açıklanmamıştır... Evet bu bir gasp, bir ARAZİ GANGSTERLİĞİ'dir. Müslüman Arap âleminin bu mûtena köşesi sahte sahibine teslim edilirken Birleşmiş Milletler Teşkilâtının rolü maalesef aslî isim ve gayesine münasip düşmemiştir. Bu beynelmilel teşekkül bir haksızlığı tamir eder görünüp aslında en büyük adaletsizliği işlerken tıpkı HAHAMLAR MECLİSİ gibi davranmıştır. Neticede, dağdan gelen bağdakini kovdu, asıl sahip çadırlarda oturmağa mahkûm edildi. Birleşmiş Milletler, bir avuç yahudinin emellerine âlet olurken, itimadını kaybettiği büyük Arap âlemini unutmuş görünüyordu. Burada hatırımıza gelen sual korkunçtur : Acaba yahudi parmağı bu yüce teşekküle kadar mı uzandı?... Aldanmak, hiç bir izah tarzı bulamamak bu fecî hakikatten evlâdır...

Âdeta Birleşmiş Milletler teşkilâtı eliyle ORTA ŞARKA ENJEKTE edilmiş olan bu VİRÜS KOLONİSİ en korkunç, en müzmin bir hastalık olarak Orta Şarkı sinsice zehirlemekte ve çeşitli şekillerde kemirmektedir. İsrail devleti var oldukça, Süveyş harbinde en tabiî hakkını istirdad için savaşan milliyetçi Mısır fedaileri üzerine tereddütsüzce bomba atan İngiliz ve Fransız emperyalistlerinin üssüz kalmadığına, Arap âleminde bir millî hükûmetin kurulamamasına hayret etmiyeceğiz. Bütün Ortadoğuda millî hükûmetlerin yokluğunda en büyük âmil İSRAİLDİR. Bu kukla devlet Orta Şark kazanını için için kaynatan ve harbi fitillemeye namzet bir fitne ocağıdır. Bunun Türkiyeye ne derece müessir olacağı hakkında sözü Türk münevverlerine bırakıyorum. Türk hükûmetlerinin böyle bir tesirden masun kalacak kadar kuvvetli olduğunu umar ve temenni ederim. Bu

ümitle, müslümanlık gibi bir köprü ile asırlardan beri Arap âlemine bağlı bulunagelmiş ve en büyük HİKMET ve KUDRETİN alemdarlığını yapmış kahraman Türk milletinin bu meselede bizleri yalnız bırakmıyacağına kaniyim. Çünkü Başkan Nâsır'ın (İhtilâlin Felsefesi) isimli eserinde de belirttiği gibi: Her Mısırlının damarlarında biraz Türk kanı, her Türkün evinde ise Arabistandan bir parça vardır... Bu cümlede beliğ bir ifadesini bulmuş mezkûr hakikat, esasen karabet derecesine varan bir yakınlıktır.

Evet bugün bir İSRAİL vardır. Fakat Arap çöllerinde seraptan farksız bir İsrail... Arap ummanında, denize düşen bir yağ damlası gibi ergeç eriyip kaybolmağa mahkûm bir İsrail...

Dün bir Cezayir hürriyetine, bir Goa anavatanı Hindistana kavuşmuştur. Bugün bir Batı İrian anavatan Endonezyaya ilhak olunmak üzeredir. Ve yarın elbette bir Filistin anavatanına, sun'î olarak koparıldığı anasına kavuşacaktır. Eninde sonunda bu, tahakkuk edecektir. Bu uğurda feda etmiyeceğimiz hiç bir şey yoktur.

İşte sayın okurlarım, şu küçük ve nâçiz denememde kısaca temas ettiğim hususları teferruatlı bir şekilde gözler önüne sermek istiyorum. Bir yabancı olarak, bu kadar mühim bir davanın teşrihinde Türkiyede İLK OLMAK şerefine nail olduğum için müftehirim. Üzüntüm, müslüman ve münevver Türkiyede şimdiye kadar bu kabil vazıh bir teşrih ameliyesinin yapılmamış olmasıdır. Türk münevverinin bu meseleye lâzım gelen alâkayı göstereceğini, en kısa zamanda mabzûl bir neşriyat fırtınasının bunu gölgede bırakacağını bilmekle de tesellibahş oluyorum.

Bu kitabın çıkarılması mevzuunda bana teşviklerde bulunan büyük Türk mücahidi ve bu davanın bir ömür boyu öncüsü, yalnız Türkiye için değil bütün Orta Doğuda mümtaz bir mevki

ihraz eden muhterem Cevat Rifat Atilhan'a âlicenaplıklarından ötürü âcizane teşekkürlerimi ifade etmek isterim. Ayrıca manevî yardımlarıyla bana destek olan bütün fikir ve dava arkadaşlarıma teşekkürü bir borç bilirim.

Arş yiğitler !. Gazâmız mübârek olsun !...

FARUK EL - HOMUD

İstanbul Üniversitesi - Tıp Fakültesi
Ürdünlü Talebelerden

İstanbul, 25/9/1962

ÇALINMIŞ VATAN FİLİSTİN

Evet çalınmış vatan Filistin !... (1).

Yüksek dağları, geniş arazisi, münbit ovaları, şirin sahilleri, yeşil bahçeleri ve temiz mavi gökleriyle çalınmış vatan Filistin.

Bütün alemin gözü önünde güpe gündüz çalınıp, yahudi haydutlarına verilmiş mütevazi (!) bir hediye...

Evet siyonizme takdim edilmiş halis bir hediye...

Asıl sahipleri katledilip, sürülen ve siyonizme verilen bir hediye... O sahipler ki, oraları kanlarıyla sulamışlar, medeniyetlerile imar etmişlerdi.

Akkâ, Yafa, Hayfa, Safad, Bisan ve hattâ Kudüs, (2) bunların hepsi çalınmış vatan parçalarıdır. Bu gün bu topraklar üzerinde vatansız, köksüz ve dışardan gelmiş serseri sürüler yaşıyor... Vatansız yahudiler...

Onlar iddia ederler : «Bizim ecdadımız 2000 sene evvel Filistin'de yaşadı, binaenaleyh buralar bizimdir.»

Fakat bu adamlar, 2000 sene evvel dedeleri buralarda yaşadı diye, bu toprakları nasıl isteyebilirler. Bu bir safsata ve hiledir. Bu suretle cihan efkârını lehlerine çevirmek istiyorlar ki, bunda pek az muvaffak olabildiler. Bu iddialarile yahudiler, tarihi tahrif etmek istiyorlar. Şu sual hatıra gelebilir : Acaba yahudiler Filistin'e geldikleri zaman, Filistin tamamen boş mu

---

(1) Filistin 26.155 Km^2. mesahasında bir memlekettir. Batısında Akdeniz, doğusunda ise Ürdün Nehri vardır. Cenubunda Akabe Körfezi ve Sîna Çölü bulunur. Şimalde ise Suriye ve Lübnanla hemhuduttur.

(2) Kudüs'ün yeni kısmı yahudilerin elindedir. Eski Kudüs ve buradaki (Mescid-i Aksâ) Ürdün'e ilhak edilmiştir.

idi? Filistin'de hiç kimse yokmu idi? Burada başka kavimler yaşamıyor muydu? Bu kavimlerin bir medeniyetleri yokmuydu?

Hakikat şudur ki: Filistin en eski devirlerinde Kenanîler (1) tarafından iskân edilmişti. M. E. 2000 tarihinde, tarihçi (MAYER) 'in de bahsettiği gibi, bu arazide Kenanîler yaşıyordu. Bunların dili Arap dil gruplarındandır ve lehçeleri Arapçadır.

Filistin'de Kenanîlerden başka bir takım kavimler daha yaşıyordu. Bunların bir kısmı Girit ve diğer Ege denizi adalarından gelmişlerdi. Bu kavimlerin en meşhurlarından biri (FİLİSTİYA) lardır. Bunların büyük bir kısmı (GAZZE) gibi büyük şehirlerde yaşamaktaydılar. İşte o toprakların ismi olan bugünkü (Filistin) kelimesi, bu kavmin isminden neş'et etmektedir.

Yahudiler Hz. Yakub'un dördüncü oğlu Yahuda'ya mensupturlar. Filistine M. E. 1234 tarihinde, Mısırdan II. Ramses'in oğlu (MENİFTAH) zamanında gelmişlerdir. Bu sırada kabileler halinde idiler; başkanları Hz. Musa idi. Filistin'de hiçbir mühim imar eseri vücuda getirmediler ve mühim şehirler kurmadılar. Kenanîlerin imar ettikleri yerleri hazır bulup onlardan faydalandılar.

Yahudiler dış tesir ve hücumlara mukavemetsiz bir kavim idiler. Filistinde aslî vasıflarını kaybettiler. Hattâ meşhur yahudi peygamberleri Hz. Davut ve Süleyman zamanlarında dahi kendi benliklerini idrâk edemediler.

Filistin hiç bir zaman yahudilerin olmadı. Çünkü bunlar hiç bir devirde Filistin'in (OTOKTON HALKI = Sekene-i Asliyesi) olmadılar. Oranın otokton halkı olan Kenanîler ve Filistiyalar yahudilerle her zaman harbettiler. Onları mağlûp edip daima Filistin'e sahip oldular.

Beni İsrail, tarih boyunca daima dış hücumlara maruz kalmıştır. Bu hücumlar Mısır, Suriye, Irak, Ürdün ve Avrupa'dan

---

(1) Kenanîlerin nereden geldikleri hakkında tarihçiler arasında ihtilâf vardır. Fakat bunların çoğu, bu kavmin Arap yarımadasından geldiğinde müttefiktirler. Hakikat şudur ki, Arap kabileleri, Filistin'e, yahudi kabilelerinden 1000 sene evvel gelmişlerdir. Çünkü Filistin iklim ve tabii yaşama şartları bıkımından çok müsait bir yerdi; bu sebeple bu kabileler buraya göçedip yerleşmişlerdi.

gelmiştir. Bu hücumlarda yahudiler daima tenkil ve imha edilmişlerdir. Bütün bunlara sebep, yahudilerin mel'un ve fesatçı bir kavim olması idi. Meselâ M. E. 925 de Mısır kralı (I. ŞAŞNAK). Filistini zaptetti ve yahudileri tenkil etti. M. E. 596 da büyük Keldâni imparatoru (BUHTUNNASIR II.) Kudüs'ü fethedince yahudileri (BABİL) e sürdü. Yahudilere son ve müthiş darbeyi (ROMALILAR) indirdi. Kısm-ı Âzâmı sürgün edildi. Bir kısmı da kaçıp dünyanın dört bucağına dağıldılar. İşte bu tarihten sonra yahudi mel'aneti iyice arttı ve beynelmilel bir fesat, hıyanet şebekesi halini aldı.

Romalılar bu darbeyi yahudilere nasıl indirdiler?

M. S. 117 - 138 arasında Roma imparatoru (ADRİANNE) Kudüs'teki (SİYON) dağı civarının yahudilerden temizlenmesini ve bu mıntıkada askeri tahşidat yapılmasını emretmişti. Yahudiler hiddetlenip itiraz ettiler ve silâha sarıldılar. Roma idaresine karşı baş kaldırdılar. Eski Romadan yedikleri darbeleri unutmuşlardı. Fakat kayser (ADRIAN) bunu haber alınca gazaba geldi; yahudilerin üzerine bir ordu sevketti. Cinsiyet tefriki yapmaksızın öldürülmelerini emretti. İki sene süren muharebenin sonunda 900 yahudi köyü tahrip ve talan edildi. Bu darbe, Buhtunnasır'ınkinden daha müthişti. Çoğu esir olarak Roma'ya götürüldü. Filistinde zikre değmez küçük bir ekalliyet kaldı ki bunlar da birer köpek muamelesi görüyorlardı. Kudüs'e girmeleri yasak edilmişti; ancak senede bir gün buna izin vardı.

Bu şiddetli darbenin tesiriyle yahudiler yeni mel'anetler peşine düştüler. Din adamları, uzun bir inzivanın sonunda, düzme bir intikam kitabı olan (TALMUT) u vücuda getirdiler. Talmut baştan başa yalanlarla doludur. İki kısma ayrılır : el-MESNE (= ikinci şeriat), el-KUMAR. İkinci kısım, birincinin tefsiridir. İki talmut vardır : Kudüste yazılana (ORŞELİM), Babil'de kaleme alınana da (BABİLÎ) denir.

Talmut bir gizli ibareler manzumesidir. Yazanlar, bunun manasını diğer insanların anlamasını istememişlerdir. Yahudiler Talmut'u Hz. Musa'nın şeriatına tercih ederler ve üstün tutarlar. Çünkü yahudi mel'undur ve mel'anet işlemekle mükelleftir. Tevratı tahrif etmekle yetinememiştir.

Talmuttan bazı parçalar :

(Bu fıkralar yeni değildir; fakat Beni İsrail'in bütün devirlere şâmil mel'anetini kavramaktadırlar.)

1 — «MAHO, TİMHE ASSAMİT, DOR DOR.»

«MAHVEDİN, İMHA EDİN, YAHUDİ OLMAYANLARI, DEVİR DEVİR».

Yani «Yahudi olmayanları devir devir imha ediniz».

2 — «Yahudi olmayanların malları, terkedilmiş mallar gibidir. Her yahudinin bu emval üzerinde dilediği gibi tasarruf etme hakkı vardır».

3 — «Hz. Allah yahudilere, diğer milletleri sömürme hakkını tanımıştır.»

4 — «Allah indinde yahudiler, meleklerden daha sevimlidirler. Yahudiyi tokatlayan şahıs bunu Allaha karşı işlemiş gibidir. Bir yahudiyi döğenin cezası ölümdür.»

5 — «Yahudiler olmasaydı dünyada bereket kalmazdı; güneş doğmaz, yağmur yağmazdı.»

6 — «Yahudi olmayanlar köpek ve domuzdurlar. Onların evleri pistir ve eşek ahırına benzer. Yahudilerin bu insanlara merhameti haramdır. Yahudiler bu adamlara fenalık yaptıkları nisbette Allah'a yaklaşırlar.»

Yahudi tarihini tetkik edenler bu kavmin Filistin'de hiçbir umran eseri meydana getirmediğini ve hiçbir askerî istilâda bulunmadığını görürler. Nitekim Filistin'den cehennem olup sürüldüklerinde hiçbir medeniyet eseri bırakmamışlardır.

Filistinden dağıldıktan sonra kanları, gittikleri yerler halkının kanıyla karışmış ve eski yahudi kanı tamamen kaybolup gitmiştir. Bugünün yahudisi muhtelif kanlar taşıyan bir sürü melezden ibarettir.

Yahudî tarihini okuyanların koyu bir taassup dikkatini çeker. Hudutsuz bir egoizm ve düşünce darlığı yahudinin bariz vasıflarıdır. Bu huyları hem kendi aralarındaki muamelelerde, hem de dış münasebetlerinde her zaman göze çarpar. Yahudinin bu alçak sireti sürgün edildiği her yerde 2000 seneden beri devam etmektedir. Dinlerine sonradan giren insanlara da bu pis

huylarını aşıladılar. Neticede yahudiler dinî örf ve adetlerinden büyük ölçüde inhiraf ettiler.

Bu aşağılık zihniyetleri sebebiledir ki, diğer milletler daima yahudilerden nefret etmişler ve uzak kalmışlardır.

Yahudi 2000 senedenberi bu kafayla yaşadığı için etrafı denizle çevrili bir ada gibi kaldı ve her taraftan husumet gördü. Kırallarının ekserisi eceliyle değil, birer suikast neticesi öldü.

Bugünkü vaziyet de dünküne ne kadar benziyor: Her tarafı araplarla çevrili olan kukla İsrail devleti, günü gelince İslâm ve Arap ordularının hücumiyle tarihe gömülecektir. Ve bu bütün yahudi-perestlere (ibret-i âlem) olacaktır. Yahudi bugün deniz ortasında bir ada gibi Asya - Afrika yani Şark-Garp arasında kalmıştır. Ancak emperyalist devletlerin desteğine mazhar olmaktadır. Müstemlekeci devletler ve onların uşakları hariç Asya ve Afrika memleketlerinin hiçbiri yahudi devletini tanımamıştır.

Esas mevzuumuz olan Filistin'e dönüyoruz:

Filistin, komşu devletlerin tarihî seyrine uyarak yaşamıştır. Önce Yunanlılar, sonra Romalılar gelmiş ve yahudileri tarümâr etmişlerdir. Roma «temizliği» nden sonra Filistin, İslâm fethine kadar nisbeten sâkin kaldı. İslâm, Filistini takdis etti ve bu toprakları mubarek bir hale getirdi.

Hz. Ebubekir bu eyaletlerin fethi için gönderdiği orduya şu emri verdi:

«Daima birbirinizle istişare ediniz, zulmetmeyiniz, çocuk ve kadınlara iyi muamele ediniz, Allah'a itaatkâr olunuz, birbirinize yardım ediniz, ağaçları kesmeyiniz.»

Şam'a doğru hareket eden ordular arasında vazife taksimi yapıldı. Filistin ordusu kumandanlığına Amr ibn-ül Âs tâyin edildi ve Hz. Muhammedin asil hedefine inkıyad ederek 634 tarihinde (GAZZE) yi, 636 da da (ECNEDİN) i fethetti.

Muharebe Hz. Ömer zamanında da devam etti. Hz. Ömer, kumandan Ebu Ubeyde'ye Kudüs'ün fethini emretti. Çok cesur ve iyi silâh kullanan yedi tümen İslâm askeri Kudüs üzerine yürüdü. Teçhizatları basit fakat imanları tamdı. Tarihin ender

kaydettiği, aç - susuz ve sabırla yapılan bir muharebeden sonra Filistin, İslâm - Arap medeniyetine girdi.

Filistin, İslâm - Arap imparatorluğunun ayrılmaz bir parçası olarak Emevi, Abbasi devirlerinde ve daha sonraki devirlerde Arapların elinde kalmıştır. Filistin bereketli ve mukaddes arazisi, coğrafî mevkii sebebile asırlarca bütün dünyanın dikkatini üzerine çekmiştir. Daha sonra ehli salip ve Moğol hücumlarına maruz kaldı. Fakat bu hücumlar muvaffak olmadı. Filistin, nüfusunun büyük ekseriyetile daima Arap kalmıştır. Bu sırada yahudiler zikre değmez; çünkü mevcut değillerdir. Fetret devrinde (M. S. 138 - 1920 yani 1700 seneden fazla bir zaman içinde Filistinde yahudilerin ismi dahi geçmemiştir.

Osmanlı İmparatorluğu genişlediği zaman Filistin ve Arap âlemini de içine aldı. Osmanlı İmparatorluğunun yükselme ve çalışmalarına muhakkak ki her müslüman gibi Filistinliler de iştirak ettiler. Gerek askerî ve gerekse ilmî sahada büyük fedâkârlıklarda bulundular. Filistin her taraftan gelen müslümanlara merkez oldu. Çünkü Hz. Peygamberimiz buradan göklere uruc etti; Mescid-i Aksa bu topraklardadır. Uruc mahalline El Sahretül Müşerreffe denir. Mescid-i Aksâ yakınındadır. Filistinin her şehri birer ilmî merkezdir. Misal olarak Akkâ'daki Mescid-ül Cezzar zikredilebilir.

Filistin halkı çok nazik ve misafirperver insanlardır. Darda kalanlara, dertlilere yardım ederler ve onların hislerini paylaşırlardı. Böylece Filistin asırlarca mesut ve müreffeh yaşadı.

İşte Filistin asırlarca bu tatlı rüya içinde uyudu. Hiç bir şeyden habersiz yaşıyordu. Halbuki düşman uyumuyordu. Su uyur yahudi uyumaz. Yahudi ile elele vermiş olan alçak müstemlekeciler, Filistini yeniden ona vermek için planlar hazırlıyorlardı. Böylece Filistin'in yeniden bir yahudi üssü ve ülkesi olması için karanlıklar içinde çalışılıyordu.

Ve zavallı güzel Filistin, denizin üstüne uzanmış olarak rüyasına dalmış, her şeyden habersiz böylece yaşayıp gidiyordu.

Toprakları elinden alınan Filistinli bir kadın, haydut yahudileri Allah'a şikâyet ederken...

Yahudilere yeniden bir vatan inşa etme davası İngilterede başladı. Bu hususta ilk kitap Sir (HENRY FINCH) tarafından 1616 da yazıldı. Bu zat avukattı. Kitabın ismi : (Calling of The Jews). Kitapta, yahudilere yeni bir vatan inşa edilmesi talebinde bulunuluyordu. Fakat bu davet İngilizler Hindistan'da bir imparatorluk kurana kadar ciddî bir şekil almadı. Bu mevzuu ilk düşünen (Musas Haim Montefiore) adlı İtalyan yahudisidir. Bu adam Ligorn'lu olup Londra'ya hicret etmiş ve borsada simsarlık yapmıştır. Bu işten büyük bir servet toplayıp 1824 te Filistin'e geldi; 1837 de geri döndü. Çünkü Filistinde ancak 8000 yahudi mevcuttu ve idealini gerçekleştirebilmesi için kâfi değildi. İngiltereye dönünce yazdığı bir kitapta Filistini, «mükemmel bir arazi ve ziraate sâlih memleket» diye methetti. Bir taraftan da İngiliz hükûmetiyle bu hususta işbirliği yaptı. 1848 de İngiliz hükûmeti bir tamimle Filistindeki konsoloslarını, yahudileri himayeye memur etti. Montefiore 1845 te, devamlı ça-

lışmaları neticesinde Osmanlı topraklarından bir kısım araziyi isticara muvaffak oldu. 45 yahudi ailesile beraber Filistine yerleşip ziraatle uğraşmaya başladı.

1862 de (Musa Hess) isimli bir Alman yahudisi (Roma ve Kudüs) adlı bir kitap neşretti. Kitapta yahudi davasının ortaya atılacağı ve emellerinin tahakkuk edeceği günün yaklaştığı yazılıyordu. İddiaya göre Fransız ihtilâlinden sonra bu iş daha da kolaylaşmıştı. Hedef şu idi : Her ne pahasına olursa olsun, ecdattan kalan Filistin'de yahudiler toplanacak ve bir devlet kurulacak. Fransa bu işe yardımcı olacaktı.

Musa Hess'in bu fikirlerine Fransız muharriri (Ernest Laharn) itiraz etti. Yahudi devletinin sınırlarının öyle dar olamıyacağını, Süveyş'ten İzmir körfezine kadar uzanacağını ileri sürdü.

1780 de yahudi faaliyetinin sıklet merkezi İngiltere'den Rusya'ya intikal etti. Rusya'da (International Israel Pact) kuruldu. Bu paktın gayretleriyle (Hayfa) yakınlarında bir teknik ziraat okulu tesis edildi. Bu arazi 2000 dönüm kadardı ve (Mikfeh Israel) adıyla anılıyordu. Devrin Osmanlı hükûmeti okulun kurulmasına razı oldu. Böylece yahudi çocukları ziraat tekniğine vâkıf olarak yetiştiler.

1878 de Rusya'daki yahudi talebeler bir çok cemiyetler kurmaya başladılar. Bu cemiyetlerin hedefi, fırsat buldukça Filistine muhacereti temin etmekti. En mühimleri (Bilu) ve (Hovevei Ziyon) yani siyonizmi sevenler cemiyeti idi. Bu cemiyetler Filistinde bir çok koloniler teşkil ettiler ve faaliyetleri gittikçe arttı. Çalışmalar 1881 de Çar II. Aleksandr öldürüldükten sonra en kesif şeklini aldı.

1884 yılında Silejya'da ilk yahudî millî kongresi aktedildi. Kongre başkanı, (Auto - Emancipation) nazariyesinin sahibi olan Rus yahudisi (Leon - Pinsker) idi. Nazariyesine göre «yahudilere ya hürriyet verilmeli, veya hürriyetlerini bizzat kendileri almalı» idiler. Onun fikrince «bütün dünya, yahudilerin istiklâle kavuşacağı iddiasına bir hayal nazarıyla bakıyordu.»

Rusya'dan (Elieze Ben Yehuda) nam bir yahudi Kudüse

geldi ve 1891 de bir İbrani lûgati yazdı. Maksadı, yahudi lisanının kaybolmaması ve yahudilerin kolayca anlaşabilmeleri idi.

Bu sırada yahudi faaliyetlerinde büyük bir değişiklik oldu. Alman yahudisi (HIRSCH), yahudi istismarı için en müsait memleket olarak Arjantin'i seçti. Filistin'i tercih edenlerle bu ikinci fikir taraftarları arasında büyük münakaşalar oldu. Filistincilerin başında bulunan siyonist muharrir (Shmaryahu Levin), (Youth in Revolt) isimli eserinde Hirsch'in fikirleri aleyhinde diyordu ki :

«Talebelerimle 1891 senesinde Rusya'ya dönmüştüm. Gayem, Hirsch'in iddiası olan Arjantin'in istismarı fikrinin bir hıyanet olduğunu bütün dünyaya ilân etmekti.»

1896 da Avusturyalı yahudi gazeteci (THEODOR HERZEL), (The Jewish State = Yahudi Devleti) isimli bir kitap yazdı. Bu kitabın neşriyle bütün yahudilerin devlet kurma potansiyeli bir araya toplanmış oldu. Birkaç ay sonra (siyasî siyonizm) hareketi başladı. Bu yeni hareketin hedefi şuydu :

«Bir yahudi şirketi kurulacak. Bu şirket, dünyanın bir köşesinde, müstakil ve 3 - 4 milyon yahudiye yetecek genişlikte bir toprak satın alacak.»

Buradan anlaşılıyor ki 1897 tarihine gelene kadar siyonizmin, dünya yahudileri arasındaki (Rûhî Râbıtayı) takviye etmekten başka bir gayesi yoktu. «Devlet» fikri bundan sonra yahudi kafalarını işgal etmeye başladı. O zamana kadar (Filistin'de toplanmak) sadece bir fikirdi, (hedef) değil.

Siyonizm hareketi yeni bir merhaleye ulaşmıştı. 1897 de İsviçre'de (Bazel) şehrinde Dr. Theodor Herzel idaresinde 200 delegenin iştirakiyle bir siyonist kongresi toplandı. Böylece siyonizmin icraî safhası başlamış oluyordu. Kongre üç gün devam etti. Bütün dünya yahudiliği adına kararlar alındı. Kongre sonunda yayınlanan tebliğde deniyordu ki :

1 — Yahudilerin Filistin'i ele geçirmeleri için muntazam ilmî bir yol takip edilecek.

2 — Yahudilik şuuru kuvvetlendirilecek.

3 — Devrin hükûmetleriyle temasa geçilerek yahudi davasına destek olmaları sağlanacak.

İkinci kongre 1890 da yine Bazel'de toplandı. Bu kongrede 2.000.000 sterling sermayeli (Keren kaymet) adlı bir vezne teşkil edildi. Filistin'de yahudi kolonileri teşkiline bu vezne vasıtasiyle yardım edilecekti.

Büyük devletlerin sömürgeciliği yanında bir de yahudi müstemlekeciliği başlamış oluyordu.

İngilizler yahudilere bu hususta büyük yardımlarda bulundular. (Norman Bentwich) adlı yahudi (Israel Resurgent) isimli kitabında bu yardımlar için şöyle der :

«Britanya yahudiler için çok büyük atıfet gösterdi. 1837 de Kudüs'e tayin edilen İngiliz konsolosu yahudileri himaye ediyordu. Bu himaye gittikçe artarak neticede Filistin'de bir yahudi devleti inşasına müncer oldu.»

Üçüncü kongre 1899 da, dördüncüsü 1900 de, Londra'da, beşinci kongre 1901 de Bazel'da ve altıncısı da 1903 te toplandı. Bu son kongrede yahudi vatanının Sina yahut Uganda olması üzerinde münakaşalar oldu. 1905 te Bazel'de toplanan yedinci kongre Uganda fikrini tamamen reddetti. Lahey'de 1907 de toplanan sekizinci kongrede Filistin'in vatanlaştırılması fikri kat'iyet kesbetti. Dokuzuncu kongre 1909 da Hamburg'da aktedildi. Bu sırada Türkiye'de meşrutiyet ilân edilmişti ve yahudiler, bu meşrutiyet ricali arasında bulunan bir takım kimselerden faydalanarak Filistindeki kolonizasyon faaliyetlerine hız verdiler. 1911 de İsviçre'de, 1913 te Viyana'da on ve onbirinci kongreler toplandı. Filistin'de bir yahudi üniversitesi kurulmasına karar verildi.

Bundan önce Dr. Herzel, Osmanlı idarecileriyle temaslarını arttırdı. Haham Moşe Levi'de yanında olduğu halde (Şivaledi Niyoluniski) nin delâletiyle Sultan Abdülhamid'le görüştü. Osmanlı Sultanından Filistin'de bir (Aristokratik Cumhuriyet) kurmak için izin rica ettiler ve bazı tekliflerde bulundular :

1 — Yahudiler Osmanlılara bir harp üssü inşa edecekler,

2 — Osmanlı İmparatorluğuna büyük malî yardımda bulunacaklar,

3 — Sultanın siyasetini Avrupada destekliyecekler,

4 — Filistinde kuracakları büyük üniversitede aynı zamanda Türk talebeleri de okuyacak. Tahsil için Avrupa'ya gitmeye lüzum kalmıyacak.

Sonuncu şart Sultan Abdülhamid'i çok ürküttü. İki yahudi lideri huzurdan ayrılırken «arz-ı mev'ud'u hatta parayla satın alabileceklerini de» söylediler.

Merhum Sultan Abdülhamid Han hazretleri çok hiddetlendi. Ve yüksek sesle bağırarak dedi ki :

«Ecdadımızın ve milletimizin kanıyla elde edilen bir vatan para ile satılamaz.»

Bu sert; kat'i ve hiddetli ifadeden sonra padişah ayağa kalkmış ve bu iktisapçılar huzurundan hüsranla defolup gitmişlerdir.

Dr. Herzel ile Bâb-ı âlî Hükûmeti arasında, Yahudilerin Filistine yerleşmesi mevzuunda müteaddit defalar mektup teati edildiği tarihen sabittir. Anlaşıldığına göre Bâb-ı âli Hükûmeti Dr. Herzel'in talep ve ısrarlarını kabul etmemiş, hattâ kat'î bir lisanla muhaberatı kesmiştir.

Dr. Herzel, böylece, Sultan Abdülhamid'den kendi lehine taviz koparamıyacağını anlamış ve gayesini elde etmek için başka yol aramağa başlamıştı (1)

Osmanlılar 1902 senesinde yahudi mümessillerine şu teklifte bulundular:

«Yahudiler Türkiye'ye gelebilirler. Türk tabiiyetine geçmeleri ve askerlik yapmaları şartiyle.. Filistin hariç her vilâyete beşer aileden fazla olmamak üzere dağıtılacaklardır.»

Yahudiler bu teklifi kabul etmedi.

---

(1) — Bu mektupların tarihî kıymetini göz önüne alarak suretlerini elde etmek için muhtelif yerlere başvurdumsa da herhangi bir netice elde edemedim.

1908 meşrutiyetinden sonra yahudiler İttihad Terakki partisine geniş bir şekilde nüfuz ettiler ve partide hâkim duruma geçtiler. 1909 da kurulan hükûmette üç yahudi nazır bulunuyordu:

1) Nafıa Nazırı: Basari Efendi. Romen yahudisi ve Romanya'da çıkan siyonist gazetesinin başmuharriri idi.

2) Ticaret ve Ziraat Nazırı: Nesim Marliyah. İzmir yahudi mebusu ve siyonist cemiyeti mümessili.

3) Maliye Nazırı: Cavit Bey. Dönme yahudi.

1914 te çıkartılan bir kanuna göre ekalliyet zümreleri toprak satın alabilecekti. Bu kanuna dayanarak yahudiler Filistin'de geniş araziler satın alıp üzerlerine tapuladılar. Hatta yahudi nazırların tesiriyle, Sultan Hamid'in Filistindeki çok münbit arazileri yahudilere satıldı.

Herzel Sultan Abdülhamid'den ümidi kesince, gözlerini İngiltere'ye çevirdi. Halbuki o sırada İngiltere sadece Mısır'a hakimdi. Filistin'le alâkası yoktu. Buna rağmen İngiliz hariciye vekili, müracaatı müsbet karşıladı. Sina çölünde bir vatan inşasını temin edeceğini bildirdi. Çünkü Sina Mısıra bağlıydı. Yerinde incelemelerde bulunmak üzere bir yahudi heyeti Mısıra gitti. Fakat Mısırdaki İngiliz yüksek komiseri (Lord Krommer), hükûmetine bir muhtıra vererek buna itiraz etti:

«Eğer bu talep kabul edilirse, Mısırdaki milyonlarca insan isyan eder!»

İngiliz müstemlekeler nazırı Chamberlain, müstemlekelerde bir geziye çıktı. Ve Herzel'e yeni bir teklifte bulundu:

«İngiliz şarkî Afrikasında (Kenya) hududunda yahudilere bir vatan tesisi.» Herzel'i memnun eden bu teklif siyonistleri galeyana getirdi ve kabul edilmedi.

Bu tarihî hakikatler, o zamana kadar yahudilerin Sina, Arjantin, Kenya gibi memleketleri düşündüklerini, fakat Filistin'i bir vatan olarak seçmeyi hatırlamadıklarını gösteriyor.

Birinci dünya harbi yahudilerin işine çok yaradı. İngiliz ve Fransızlar gizli bir anlaşma yaparak yahudilere teminat verdi-

ler: Osmanlı İmparatorluğu elbirliğiyle yıkılacak ve Filistinde de bir yahudi devleti kurulacaktı. Bu va'di alan yahudiler Filistinde Türkler aleyhine büyük bir casusluk faaliyetine giriştiler. Filistindeki bu yeni hıyanet şebekesinden ayrı olarak Arabistanda bazı arap unsurlar da Britanya ile gizlice anlaştılar ve İngilizler hesabına ihtilâl yapmaya başladılar. Mısırdaki İngiliz sefiri Sir (Arthur Mc Mahon) Mekke şerifi Hüseyin'le gizlice temasa geçti. Ona ihtilâl çıkarmasını ve «Osmanlılar yenilince Filistin'i de içine alacak olan (Büyük Arap) devleti kurulacağını» vadetti. Bu müstakil Arap devletini İngiltere tanıyacak ve destekliyecekti! Bu muhabereler çok sonra ifşa edilmiştir.

Hüseyin'den Mc Mahon'a gelen ilk mektup 14 Temmuz 1915 tarihini taşır. Hüseyine verilen cevaplarda bol keseden vaadetler yapılıyordu. İngiliz, Hüseyin'i satınalmıştı. İngiliz parası ve teçhizatıyla Hüseyin mahut hareketine girişti. Halbuki bu sırada İngiliz ve Fransızlar, Araplar için çok elim plânlar hazırlamakla meşguldüler. Aralarında Mayıs 1916 da imzaladıkları (Sykes - Picot) anlaşmasıyla Arap Ortaşarkını şöylece paylaşıyorlardı:

1 — Irak mıntıkası yani Irak ve Şark-ül Ürdün İngiltere'ye

2 — Suriye mıntıkası (Suriye ve Lübnan) Fransa'ya bırakılacak.

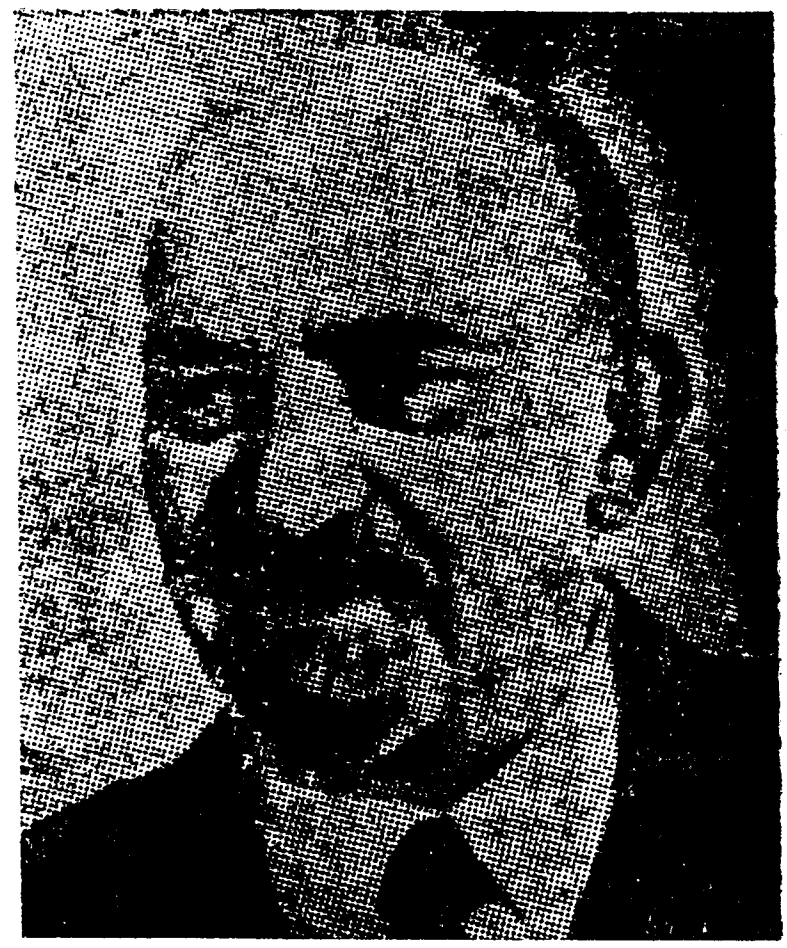
3 — Filistin'de, Rusya ile de istişareden sonra beynelmilel bir idare kurulacak.

4 — Hayfa Fransaya, İskenderun İngiltereye ait birer hür liman olarak kalacak.

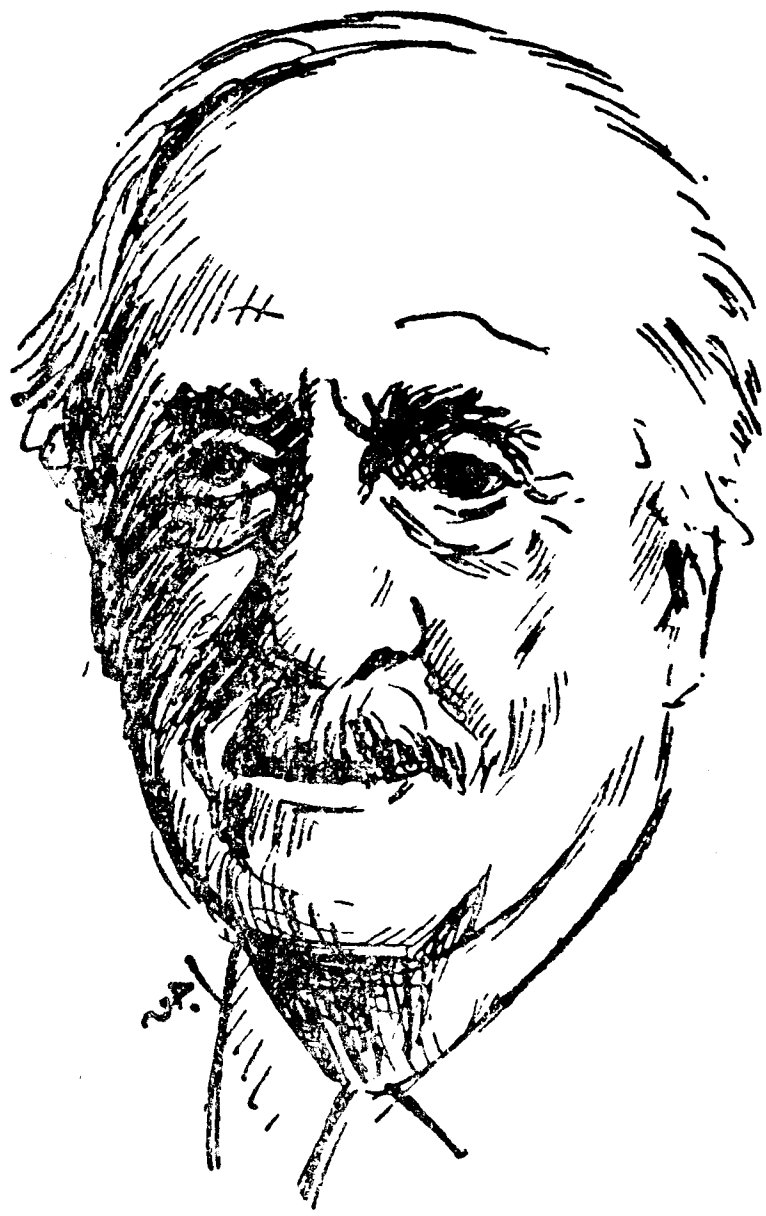
Şunu da zikredelim ki bu anlaşmayı İngiltere adına Mark Sykes adlı yahudi ve müteassıp siyonist imzalamıştır. O zaman İngiliz hariciye vekil yardımcısı bulunuyordu. Görülüyor ki Filistin hakkında alınan kararlar, bu toprakları ele geçirmek isteyen yahudilerin emellerine hizmet etmektedir. Sykes - Picot anlaşması Bazel'de alınan kararların ilk tatbikatı oldu.

Bu esnada (Haim Weismann) ismi temayüz etti. Bu adam 3-7, 1934 te, Herzel öldükten sonra siyonizmin reisi oldu.

Weismann 1874 te Ukrayna'nın (Nisk) kasabasında doğdu. Müteassıp siyonist olduğu için İsviçre'ye yerleşti. 1902 de bir üniversitede Kimya profesörlüğü yaptı. Sonra İngiltereye geçti. 1904 te Manchester üniversitesinde hoca oldu. Manchester Guardian gazetesinin muharriri Mr. Scott vasıtasiyle İngiliz hükûmetiyle temas etti. Filistinde bir vatan tesisi için (kat'i bir vaad) peşindeydi. Ona, gizli, açık bütün yahudi şebekeleri ve bilhassa Mark Sykes müzahir oldular.

Herzel'in ölümünden sonra siyonizm faaliyetinin başına geçen Haim Weismann

Yahudilere büyük yardımlarda bulunan ve onlara Filistin'de bir vatan vaad eden eski İngiliz Hariciye Vekillerinden Lord Belfor

Birinci Cihan harbi sonunda Ortaşarkta İngiltereye dost bir devlet kalmamıştı. İngiliz menfaatleri, bu bölgede bir dost devlet bulunmasını icab ettiriyordu. Filistinde kurulacak bir yahudi devleti bu boşluğu doldurabilirdi. Böylece bir devletin kurulması İngilizlerin muavenetine bağlıydı. 2-11-1917 de İngiltere meşhur (Belfor Vaadi) ni açıkladı. Başvekil Lloyd George zamanında hâriciye vekili olan Alfred Belfor siyonizm hayranı idi. Yahudiler (Jewish Ancyclopedia) nın 222 nci sayfasında şöyle diyorlar:

«Belfor bir İngiliz politika-

cısı ve filozofudur. 1902-1903 yıllarında Herzel İngiltere ile temaslarda bulunduğu sıralarda Başvekil bulunuyordu. Siyonizm felsefesine ve Weismann'ın şahsiyetine hayrandı»

Belfor, işte bu enteresan (Belfor Vaadi) nin çıkarılmasında büyük bir gayret gösterdi. 1917 de A.B.D. reisi Wilson'la görüşerek bu işin kolaylaşmasını sağladı.

Belfor bu vaadi, İngiliz siyonizm teşkilâtı reisi Lord Rotchild'e (His majeste) İngiliz Kral Hükümeti namına memnuniyetle tevcih etti.

Belfor Vaadi'nin metni :

«Kral hazretlerinin hükûmeti, Filistin'de yahudilere millî bir vatan tesisine muhakkak nazariyle bakıyor. Bu gayenin tahakkuku için büyük bir potansiyel harcıyacaktır. Bu durumda Filistin'deki yahudi olmıyan kavimlerin medenî ve dinî ahvalinde hiç bir değişiklik olmıyacağı açıkça beyan edilir.»

Bu vaad Başkan Wilson'a takdim edildi ve muvafakatı alındı. 14 Şubat 1918 de Amerika, 9 Mayıs 1918 de de İtalya kabul etti.

Yahudi millî vatanı fikri, Belfor vaadindeki manasiyle kanûnî mesnetten mahrumdur. Beynelmilel devletler hukuku kaidelerine de aykırıdır. Tarih boyunca, bunun benzeri tek vak'a kaydedilmemiştir. Bu vaad, yahudi nüfuzunun bütün dünyaya ve bilhassa Amerika ve İngiltere'ye hâkim olduğu karışık bir devrede ortaya çıktı. Yahudi, bu nüfuzu nasıl kazanmıştı?

Yahudiler Belfor vaadini, sanki kendileri mevcut ve müstakil bir devlet mensubu imişler gibi ele aldılar, bunu, devletler hukuku esaslarına dayanan bir vesika olarak kabul ve kendilerine Filistin'de vatan inşaına hak verdiğini iddia ettiler. Hemen, bir siyon ordusu teşkil edip bu askerî güruhun başına (Fladimir Japonitski) yi getirdiler. Yahudilerden mürekkep bir tümen İngiltere'de yetiştirildi ve Türklere karşı Feld Mareşal Allenby'nin kumandasında çarpışan İngiliz ordusunda yer aldı. 11/12/1917 de Allenby Kudüs'e girerken bu yahudi kuvvetleri de beraberindeydi.

Vaad hikâyesi nasıl çıkarıldı?

Weismann (Trial and Error = Hata ve Tecrübe) adlı kitabında bu mevzua tahsis ettiği birkaç sayfada «siyonizmin yayılmasında birinci şerik olarak İngiltere» yi gösterir ve itiraf eder.

Filistin'in bir yahudi vatanı halini almasında birinci derede İngiltere rol oynamıştır. İşin icra safhasında başlıca çalışan Amerika'dır. Amerika daha sonra İsrail'i evlâtlık edindi. Her türlü yardımıyla ayağa kaldırdı ve ayakta tuttu. İşte çalınmış vatan Filistin!.

Sykes - Picot anlaşmasının sırrı şimdi daha iyi anlaşılıyor. Bu anlaşma Filistin'i muallâkta bırakmakla yahudilere hazırlamıştı. Yahudiler bunun için İngiltere'nin Filistin'e tek başına hâkimiyetini beynelmilel bir idareye tercih ettiler. Çünkü bu sayede oraya yerleşmeleri kolayca mümkün olmuştur. Weismann kitabında maskeyi atmış ve İngilizlerin bunu nasıl desteklediklerini açıkça itiraf etmiştir:

«Siyonistler Belfor vaadini kendileri yazmışlardır. Britanya bunu tasdikten başka bir şey yapmamıştır.»

İngilizler Filistin'e gelince derhal askerî idare ilân ettiler ve Belfor plânını tatbike koyuldular: Filistine yahudi muhacereti teşvik edildi. Yahudilerin toprak sahibi olmaları sağlandı ve silâh taşımalarına müsaade edildi. Kültür teşkilâtları adı altında askerî topluluklar kuruldu.

Arapların protestosu üzerine Amerika 1919 da (King-Grane) adlı bir heyeti, Filistin ve diğer Arap memleketlerini ziyaret ve yerli ahalinin talep ve arzularını tesbit vazifesiyle Orta Şarka gönderdi. Heyet, avdetinde hükûmete verdiği raporda yahudilerin aleyhinde şu kanaate varmıştı :

«Filistin'deki gayri yahudi kavimlerin medenî ve dinî hakları üzerinde çok büyük bir haksızlık yapmadan, burada bir yahudi devleti kurmak imkânsızdır.» (1)

Bu heyete karşı düşmanlık tezahürleri Suriye'de de görül-

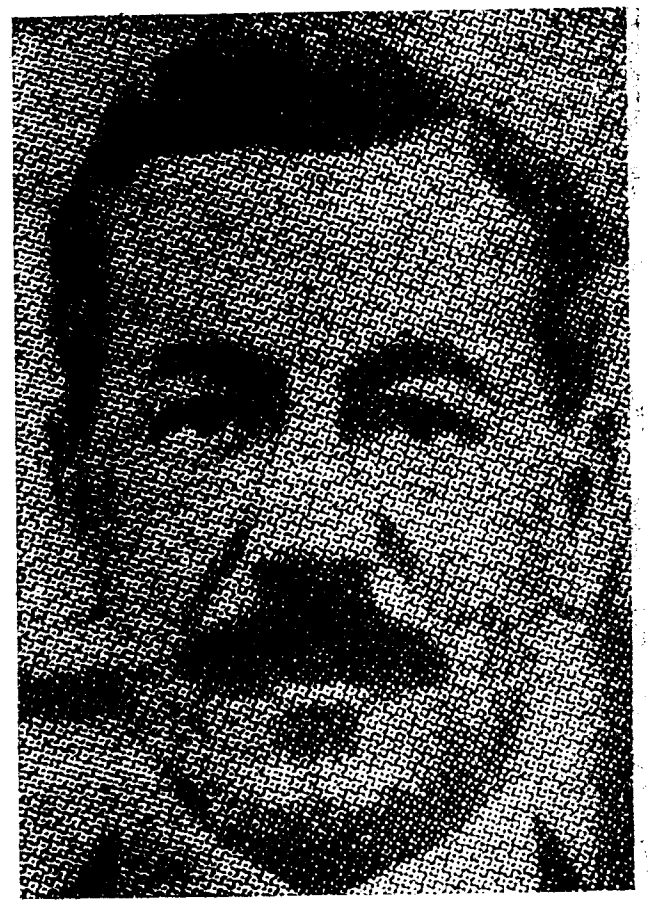
(1) Bu kısmın İngilizce aslı:

«State could not be erected without the gravest trespass upon the civil and religious rights of existing non-Jewish communities in Palestine.»

dü. Heyete takdim edilen dilekçelerin % 80 i yahudiler aleyhine idi. Büyük Suriye talep ve yabancı vesayeti red ediliyordu. Diğer dilekçeler başka mevzulara aitti.

Karanlıktaki tuzaklara karşı yükselen bu seslere İngiltere kulak asmadı. Sadece askerî idare yerine sivil idare kurmakla yetindi. San-Rimo şehrinde 20/4/1920 de müttefiklerle yaptığı toplantıda bu karara varılmıştı. Yahudiler yeni durumdan memnun idiler. Yeni vaadler karşısında Weismann vasıtasıyla, başka bir idare tarzı istemediklerini açıkladılar.

İngiltere, sivil idareyi yürütmek üzere 30/6/1920 de (Herbert Samuel) adlı bir vis-komiser tayin etti. Azılı bir yahudi olan bu adamın tayini, müstemlekeciliğin tariflere sığmaz bir alçaklığı idi. İngilizlerin, ne dereceye kadar siyonizmin emrinde çalıştığı görülüyor. Bu, bütün dünyaya şunu gösteriyor ve iş'ar ediyordu: Filistin'in (ki yahudi vatanı yapılmak isteniyordu) başına bir yahudi getirilmiştir.

Yahudilerin Filistin'de yerleşmesinde büyük rol oynayan ve ileri bir siyonist olan Vis - Komiser Herbert Samuel

Bu Samuel, yahudi kuyruğu, Filistin'e gelince:

«Kral hazretlerinin hükûmetinin siyasetini tatbik için Filistin'e geldiğini; buradaki yahudileri teşci' edeceğini, istikbalde bu topraklarda bir yahudi devleti kurulacağını» vadetti.

Samuel'in daireler başına getirdiği yüksek dereceli memurlar birer siyonist idiler. 1920 de çıkarılan hicret kanunuyla yahudilere Filistin'de para kullanma hakkı tanındı ve yılda 16500 yahudi girmesine izin verildi.

6 Temmuz 1921 de İngiltere'nin Filistin'deki hâkimiyetinin devamlı olacağı ilân edildi. Cemiyet-i Akvam 24 Temmuz 1922 de bunu tasdik etti. 29 Eylül 1923 te kararın infazına başlandı.

Müttefikler Filistin'in idaresini İngiltere'ye havale ettiler. Belfor vaadinin tatbikine sıra gelmişti.

İngilizlere Filistin'i idare hakkını veren kanun 28 maddedir. Bu maddeler hep Arap haklarını gasbediyor ve Filistini biraz daha yahudilestiriyordu. En mühimleri:

1 — Manda idaresi teşriî ve idarî sahada tam hâkimdir.

2 — Manda devleti, yahudilere millî vatan inşa edilmesi hususunda alınacak olan iktisadî, siyasî v.s. kararlardan mes'uldür.

4 — Yahudi haklarını koruyacak uygun bir yahudi vekâleti kurulacak; bu hususta İngilizlerle işbirliği yapılacaktır.

6 — Filistin'deki idare, buraya yahudi hicretini kolaylaştıracaktır.

7 — Manda idaresi tabiiyet kanunları çıkarabilir. Yahudilere Filistin tabiiyeti verilmesini kolaylaştıracaktır.

28 — Filistin'deki resmî lûgatlar İngilizce - Arapça - İbranice olacaktır. Pul ve paralardaki Arapça ibareler yanına İbranicesi konacaktır.

Bu haksız ve mesnetsiz kanunun saçmalığı ve alcaklığı karşısında fazla bir şey söylemek zâittir. Çünkü siyonistlerin istediği gibi çıkmıştı. Belfor vaadinin tahakkuku için, devletler arası bir gayret sarfedilmiştir. Bu maddeleri tanzim eden Felix Frankfortis, tanınmış bir siyonisttir.

Bu düsturun o zamanki (Cemiyet-i Akvam) tarafından tastiki, Amerika'nın fiilen yahudilerin emrinde çalıştığına işarettir.

Yahudi yazarı Forman Bewtotes, (İsrael - Resurgent) adlı kitabında bu maddeleri analiz ederken şöyle diyor :

«Bu düstur Belfor vaadini havidir. Cemiyet-i Akvam Filistin'in yahudilerle tarihî ilgisi olduğuna ve burada yahudilere bir vatan tesisi lüzumuna inanmıştır. Ayrıca Filistin'e yahudi hicretini serbest bırakmış ve muhacirlere Filistin tabiiyet hakkı tanımıştır. İbranice asli lisan olarak tanınıp yahudi haklarını temsil eden bir yahudi bakanlığı kurulmuştur.»

Uzun bir fasıladan sonra 12 nci siyonizm kongresi 1921 de

aktedildi. Kongre azaları Belfor vaadi için İngiltere'ye şükranda bulundular. Haim Weismann reis seçildi. Manda idaresi kanununa uygun olarak, yahudi devleti teşkili karar altına alındı.

Siyonizm davasının bu amelî safhasında yahudiler, fareler gibi Flistin'de temerküze ve buradaki İslâm - Arap halkına hücum hazırlıklarına başladılar. 1948 de yahudi devleti kurulunca, yahudi vekâletinin İsrail Hariciye Vekâletine tahvil edildiği görülecektir.

Yahudiler ele geçen fırsatı kaçırmadılar. Sömürgeciler ve Cemiyet-i Akvam da kendilerini destekledi. Filistin'de, harp kabiliyeti yüksek bir askerî kuvvet sahibi oldular. Bu kuvvetin iki hedefi vardı :

1 — Tedhişçilikle Araplar kaçırılacak. Yerlerine yahudi muhacirler iskân edilecek.

2 — Bu kuvvet, müstakbel İsrail devleti ordusunun nüvesini teşkil edecek.

Bu askerî teşkilât, vaktiyle Allenby ile Türklere karşı döğüşen yahudi tümeninin devamıdır. Askerî teşkilâtın emirleri doğrudan doğruya yahudi vekâletinden aldığını yahudi canavarı Efraim Dekel (SHAI) adlı kitapta açıkça itiraf eder. Shai, gizli muhaberat demektir.

Araplar, sömürgecilerin Filistin topraklarını çalıp ne idiği belirsiz yahudi sürülerine teslim etme niyetlerini anlayınca müthiş şekilde protesto ettiler. Filistin'de korkunç bir iç harp tehlikesi belirdi. Kudüslü müslümanlar 1929 da peygamberimizin doğum gününde yahudilerin (Ağlama duvarı) önünde büyük tezahürat yaptılar. İki taraf arasında onbeş gün süren kanlı çarpışmalar oldu. Yahudilerden 135 kişi öldürüldü.

Filistin'in hakikî evlâtlarının aktettikleri kongrelerde canavar ve hırsız yahudilerin siyasetleri tel'in edildi. Filistin'in hür ve Arap âleminin mukaddes cüz'ü olduğu belirtildi. İngilizler Arapların sesine kulak vermediler; fakat siyonistlere silâh veriyor, saflarını tanzim ediyorlardı. Haim Weismann (Trial and Error) adlı kitabında :

«İngiltere'nin Ortaşarkta büyük bir yahudi devleti kurul-

masında ehemmiyetli rolü olacak; Hindistan - İngiltere muvasalasını bu devlet temin edecektir.»

Manda kanununa uygun olarak Filistin'e yahudi akını başladı. 1919 da gelenlerin sayısı 60 bini buldu. (Filistin halkının % 6 sı). 1946 da Filistin'deki yahudi nüfusu altı yüz bine yükseldi. Hicret edenlerin sayısı yıldan yıla artıyordu. Meselâ 1933 te 30,327, 1934 de 42,359, 1935 yılında ise 61,854 kişi geldi. Arapların direnişleri tesirini göstermedi. 1919 da Filistin müslümanlarının sayısı yahudilerin 16 misli idi. 1947 de bu rakam iki misli kadar azaldı.

25 Nisan 1936 da Arap reisleri toplanarak Filistin millî hareketini sevkü idare etmek için yüksek bir heyet teşkil ettiler ve riyasete (İslâm meclis reisi) Muhammed Emin el-Hüseynî seçildi. Bu heyet seferberlik ilân etti. Arap fedaileri Suriye, Ürdün ve diğer memleketlerden akın akın Filistin'e koştular. Irak kuvvetleri Fevzi el-Kavukçu'nun idaresinde idi. 1938 de Filistin büyük ihtilâli patladı. Arap mücahidleri kahramanca vuruştular. İhtilâli tacil eden sebepler şunlardı:

1 — Arapların istiklâl arzusu,

2 — Yahudilere vatan inşasını önlemek azmi,

3 — Yahudi hicretinin çok artması.

4 — İngiliz hükûmet idaresinin felce uğraması ve siyonistlere açıkça taviz vermesi.

5 — Yahudilerin toprak almıya devamları karşısında Arapların endişelenmesi.

6 — Yahudilere Avrupadan, İngilizlerin de malûmatı tahtında, silâh gönderilmesi.

İslâm - Arap ordusunun yüksek bir maneviyatla savaştığı ihtilâlin altıncı ayında, 9 Ekim 1936 da Arap kralları Filistin muhariplerine mücadeleyi durdurmaları tavsiyesinde bulundular. Ve ihtilâl durdu. Kralların hitabesinde şöyle deniyordu:

«Filistin'in arap çocukları! Filistin'e yayılmış olan bu vaziyet bizi müteessir etti. İttifakla sizi huzur ve sükûna davet ediyoruz. Dostumuz İngiliz hükûmetinin hüsnüniyetine de itimadımız sonsuzdur. İnanıyoruz ki İngilizler bu meseleyi âdilâne hal-

ledecekler.»

Hitabeyi, Şark-ül Ürdün emiri Abdullah, Suudi Arabistan Kralı Abdülaziz, Irak Kralı Gazi, Yemen İmamı Yahya imzalamışlardı. Bunlar hain müstemlekecilerin yanında yer almış olan Arap Kral ve devlet adamlarıydılar. Filistin'i kaybettirenler bunlardı. Müstemtekeciler ve siyonistler, Filistin kahramanları karşısında tutunamayınca bu vatan haini krallara sığınmışlardır. Eğer bu ihtilâl devam etseydi Filistin kurtarılabilirdi.

İhtilâl müddetince İngiliz ve yahudilerden 130 kişi öldürülmüş, 600 ü yaralanmıştı. Bir çok müslüman da Filistin için aziz kanlarını dökmüşlerdi.

İngiltere suçunu gizlemek için Lord (Bell) başkanlığında Filistin'e bir heyet yolladı. 11/11/1936 da heyet Kudüs'e geldi. Lord Bell 1937 de İngiltere'de verdiği beyanatta Filistin'in üçe taksim edilmesini tavsiye ediyordu. Teklife göre Şimal ve sahil mıntıkasında yahudi, iç kısımlarla sahilin cenup taraflarında Arap devletleri kurulacak; Kudüs, Beytülahm, Nasıra gibi mukaddes yerlerde İngiliz mandası devam edecek ve bu bölge sahile bir irtibat yoluyla bağlanacaktı. Bu üçüncü kısımda resmî dil İngilizce olacaktı.

Bu taksim projesini İngiltere Cemiyet-i Akvama da tasdik ettirdi. Arap - İslâm'ın halis çocukları bu kararı protesto ettiler. 8 Eylül 1937 de Suriyede (Bluden) şehrinde aktedilen kongrede müstemlekeciler tel'in ve Filistin'in Arabistan'ın bölünmez bir parçası olduğu ilân edildi. Yahudi hicretine ve manda idaresine son verilmesi istendi.

Filistin'in durumu kötüleşiyordu. İşkenceler artmıştı. Araplar, Britanya'nın taksim kararını ilânı üzerine 26 Eylül 1937 de yeniden ihtilâle başladılar. Bu ihtilâlde 1500 kişi öldü. İngiltere Filistin'e büyük ölçüde kuvvetler gönderdi. Yüksek Arap Meclisi ve millî heyetler feshedildi.

Filistin'li hürriyetçi gençlerin bir kısmı (Sychell) adasına sürüldü. Milliyetçilerin Filistin'e girmeleri menedildi. Bu ihtilâl İkinci Dünya Harbi sonuna kadar sürdü.

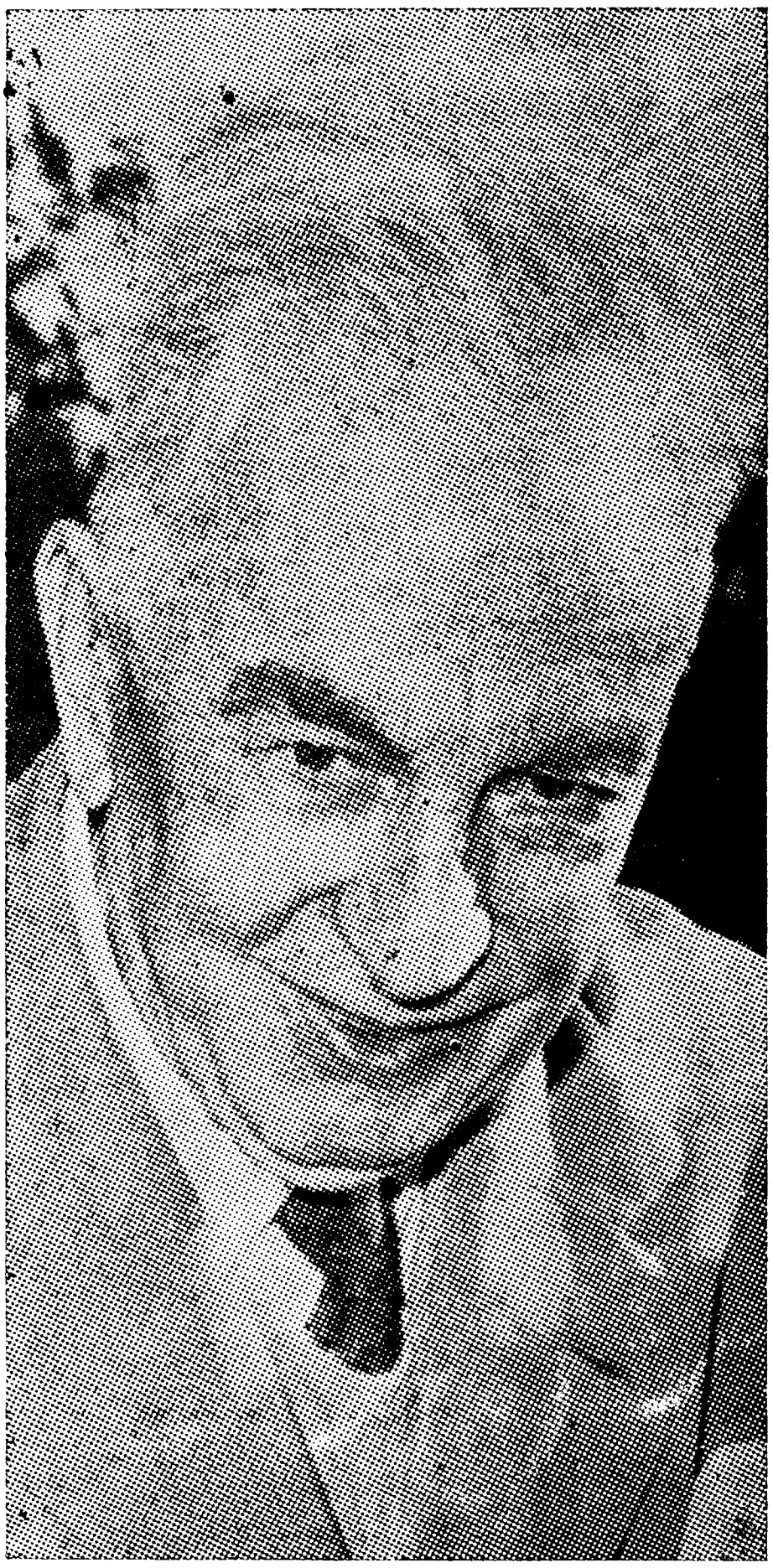
Şüphesiz, yahudiler ve siyonistler İkinci Dünya Harbini de

birincisi gibi, hedeflerine ulaşmak için istismar ettiler. Her iki harpte de İngiltere'nin Araplara karşı tavrı siyonistlerinkine son derece benziyor. Birinci büyük harpte İngiltere Arap desteğine çok muhtaçtı. Filhakika Sir Arthur Mc Mahon Mekke şerifi Hüseyini aldatmaya muvaffak oldu. Araplar İngiltereyi desteklerse İngilizler, Arap emellerinin gerçekleşmesine yardım edeceklerdi (!). İkinci harpte Arap dostluğunu temin etmek, İngiltere ve Fransa için güç bir işti. Çünkü Filistin siyasetleriyle Arap âleminin düşmanlığını kazanmışlardı. İngiltere 17 Mart 1939 da çıkardığı Beyaz Kitap'ta (White Paper) taksimden vazgeçtiğini ilân etti. Filistin komiseri bunun üzerine yahudilere toprak verilmesini durdurdu. İngiltere, istiklâli 10 sene sonra vereceğini vaadettiği için Araplar bunun harp hilesi, bir oyalama siyaseti olduğunu anladılar ve (White Paper) ı tanımadılar.

Filistin arazisi 26,250 milyon dönümdür. Manda idaresine kadar yahudiler ancak yarım milyon dönüme sahiptiler. 12 milyon dönüm arazi Osmanlı İmparatorluğu hazinesine kayıtlı idi. Geriye kalan topraklar müslüman arapların elindeydi. Manda idaresi 14 Mayıs 1948 de kalktığı zaman yahudiler iki milyon dönüm toprak sahibi olmuşlardı. Demek oluyor ki mandacılar yahudilere bir buçuk milyon dönümlük ihsanda bulunmuşlardır. Osmanlıların on iki milyon dönümlük arazisi, İngilizler gelince yahudi Komiser adına tapulandı. Bu adam da toprağı bol bol yahudilere dağıttı. Manda idaresinin çıkardığı (Mülkiyetten tecrid) kanunu, komisere -amme menfaati mülâhazasile- mülkiyet hakkına müdahale salâhiyeti veriyordu. Bu kanun yalnız Araplara tatbik edilmiştir. Meselâ Tel-Aviv civarı tamamen Araplara aitti. Satmak istemedikleri halde cebren ellerinden alınıp yahudilere verilmiştir.

Manda idaresi (Osmanlı Ziraat Bankası) nı lâğvetti. Banka Arapların elinde olup, Arap çiftçilerinin ihtiyaçlarını cevaplandırıyordu. Yerine yeni bir banka kurulmayınca, müslüman çiftçiler yahudi murabahacıların avı haline geldi. Müslümanlar borçlarını ödiyemez hale gelince topraklarını yahudiye terketmek zorunda kaldılar.

Yahudi yazar Abraham Granowiski (Land Policy in Palestine) Filistin'de Toprak Siyaseti adlı kitabında (Factors Facultating and Impeding Jewish Land Purchase) başlığı altında şunları yazıyor :

Dünya umumî efkârına siyonist tehlikesini haber veren ve Filistin'deki Arap haklarını teslim eden büyük tarihçi Arnold Toynbee

«Biz yahudilerin millî bir vatan sahibi olabilmemiz için toprağa mâlik bulunmamız icabediyordu. Bu, siyonizmin tahakkukunda mühim bir maddedir.

Toprak bir fikrin ortaya atılması için lüzumlu esastır. Bunsuz ziraat, sanayi tasavvur edilemez. Vatansız millet için ilk şart budur. Yahudi emperyalizminin ilk merhalesi, cedlerimizin Rişon - Lizyon'da yaptıkları gibi toprak satın almaktır. O zamandan beri yahudi, dikkatini toprağa yöneltmiştir. Yahudiler Millî Kasa (Keren-Kaymet) ve (Baron Edmond) gibi kimselerin yardımıyla Birinci Dünya harbinden sonra takriben 1,5 milyon dönüm arazi satın aldılar. Filistin Arapları yahudilere toprak işinde büyük güçlükler çıkardılar. Buna karşılık yahudiler, Arapları her türlü vasıtayla korkutma yoluna gittiler.»

Dünya harbi müttefiklerin galibiyetiyle bitti. Filistin meselesi son merhalesine ulaşmıştı. İngiltere'nin bu beldeyi yahudi sürülerine mütevâzı (!) bir hediye olarak vereceği gün yakındı.

İngiltere önce Beyaz Kitap'taki taahhütlerinden rücu etti. Çaldığı Arap vatanını, alçak, vatansız İsrail oğullarına teslim etti. Biz burada İngiliz hıyaneti üzerinde fazla durmadan sözü İngiliz tarihçisi (Arnold Toynbee) ye bırakıyoruz:

«Aslan alâmetini üzerinde taşıyan bir garp devleti, İngiltere iki dünya harbi arasında Filistin'deki mesuliyetsizliğinin yükünü taşımaktadır. Burayı ilkin işgal etti ve 1948 e kadar süren bir manda idaresi kurdu. Bu otuz sene zarfında gelip geçen İngiliz hükûmetleri eski teamüle uygun olarak hareket etmiş ve Filistin'in mesuliyetini yüklenmişlerdir.» (Tarihî Bir Tahlil. C. 8, S. 304)

Manda idaresi zamanında İngiltere kendine bir suç ortağı buldu: Amerika. Yahudi devletinin kuruluşunda fazla rey temini için bu ortaklık meydana gelmişti. Böylece karar, Birleşmiş Milletlerden kolaylıkla çıkacaktır.

16 Mart 1944 de A. B. Devletleri Reisi D. Roosevelt Beyaz Kitabı tenkid etti. Filistin kapılarının yahudilere açılmasından zevk duyacağını söyliyerek açıkça yahudi âmâlini destekledi. Roosevelt iki tazyik altındaydı: İngiliz ve Siyonizm tazyiki. Amerika siyonistlerin karargâhı idi. Amerika'nın teyidi ile davalarını mutlaka kazanacaklarına inanıyorlardı. Siyonist çetesi reisi Roosevelt'in beyanatını (1) gazeteler şöylece naklettiler :

«Amerika hükûmeti hiç bir zaman 1939 daki Beyaz Kitabı

---

(1) «The American Government has never given its approval to the White Paper of 1939. The President is happy that the doors of Palestine are to day open to Jewish refugees, and that when future decisions are reached, full justice will be done to those who seek a Jewish National Home, for which our Government and the American People have always had the deepest sympathy and today more than ever, in view of the tragic plight of hundreds of thousands of homeless Jewish refugees.»

Washington March 16, 1944
Franklin D. Roosevelt

kabul etmemiştir. Başkan, Filistin kapılarının yahudi mültecilerine tamamen açılmasından bahtiyardır. İstikbale matuf kararlar tahakkuk edip, yahudiler millî bir vatan sahibi oldukları zaman adalet tam tecelli edecektir. Amerika hükûmeti ve halkı bu davaya derin sempati beslemektedir. Durum, bilhassa yüzbinlerce meskensiz yahudi mültecinin trajik hâli noktai nazarından ele alınınca daha iyi anlaşılır» (!!). Washington 16 Mart 1944.

İngiltere, Amerika'nın yardımını sağladıktan sonra Filistin meselesini Birleşmiş Milletlere getirdi. Bunun için, İngiltere Filistin'de yahudi vekâleti, yahudi ordusu kurarak müstakbel devletin temellerini atmıştı. Bu ordu (Hagenah), (Zion Mule Corps), (Ha-Shamer) ve Militia) fırkalarından teşekkül ediyordu.

28/4/1947 de Birleşmiş Milletler 11 kişilik bir heyet seçti (U.N.S.C.O.P.) (1) Bu heyette Avustralya, Kanada, Çekoslovakya, Guatemala, Hindistan, İran, Holanda, Peru, İsveç, Uruguay, Yugoslavya delegeleri bulunuyordu. Bunlar, Filistin için bir karar sureti hazırlıyacaklardı. Filistin'de bir devlet kurulması, taraflar razı olursa bu devletin Arap-Yahudi müşterek hüviyetini taşıması, manda idaresinin kaldırılıp yerine, istiklâl verilene kadar, B. Milletlere karşı mesul bir (İntikal İdaresi) tesisi hususlarında tam anlaşmaya varıldı. Rey birliğine varılamıyan noktalar da vardı: Yedi reyle Filistin'in taksimi kabul edildi. Ayrı ayrı Arap ve yahudi devletleri kurulacak, Kudüs ve mukaddes mahaller B. Milletler idaresine terkedilecekti. Hindistan, İran, Yugoslavya buna muhalefet ettiler. Filistin'in yekpare bir devlet olmasını müdafaa ettiler.

İhtilâfı halletmek üzere 3 Eylül 1947 de B.M. fer'i bir heyet seçti. (AD HOC). Guatemala temsilcisi (Granados) ve Uruguay temsilcisi (Fabregat) taksim fikrini şiddetle müdafaa ederek siyonizm davasını tuttular.

Granados'un neşrettiği bir kitabı zikretmek faydalı olur: (The Birth of İsrael: The Drama as I saw it=İsrail'in doğuşu:

---

(1) United Nations Special Commitee on Palestine (= Birleşmiş Milletler Filistin Mütehassıs Heyeti.)

Gördüğüm Dram). Siyonistler bu kitabı tervic ettiler. Büyük miktarda basıp dağıttılar. Bu iki herif İsrail lehinde uzun beyanatlar verdiler. Bu gün bunların isimleri İsrail caddelerine verilmiştir!

Ekim ve Kasım 1947 de B. Milletler bu mevzuu devamlı müzakere etti. Amerika nüfuzunu kullanarak azaları siyonizm lehinde rey kullanmaya zorladı. Delegelerin çoğu, sonradan, yapılan tazyikleri ifşa ettiler. Son toplantıda, Filistin'deki Arap haklarını görmemezlikten gelerek, 25 reyle taksime karar verdiler. 13 memleket muhalif, 17 si müstenkif kalmıştı. Filipin delegesi general (Romulo), memleketinin taksim kararına muhalif olduğunu açıkladı.

Taksim kararı tatbik edilemiyecekti: Üçte iki ekseriyet temin edilememişti. Bu kritik durumda yahudi parası ve nüfuzu harekete geçti. Müstenkiflerden Belçika, Yeni Zelanda, Holanda ve sonradan Lüksemburg'a taksim lehinde rey verdirdi. Paraguay da bilâhare bu karara iştirak etti. 29/11/1947 de yapılan son oylamada, korkunç siyasî manevraların tesirile meş'um taksim kararı 33 reyle verildi. 13 muhalif, 10 müstenkif, 1 nâmevcut vardı.

Taksim ameliyesi (Operation Partition) ilk defa, kuvvetli beynelmilel bir nüfuza sahip olan, Siyonist Strateji meclisi tarafından ortaya atıldı. Meclisin üç reisi vardı: (Joseph Proskauer) Aynı zamanda Newyok mahkeme reisi ve Amerika yahudi heyetinin başıydı.

(Robert Nathan) Washington'da tanınmış bir iktisatçı idi. Liberya'nın ve Lâtin Amerika devletlerinin kararını taksim lehine çevirdi. Temas imkânı çok genişti.

(David Niles) Beyaz Saray ekalliyet işleri yardımcısıydı.

1/12/1947 de B. Milletler Reisi Robert Lowet bir yemekte dedi ki :

Hayatımın hiç bir devresinde, şu son üç günde olduğu ka-

dar tesir altında kalmadım. (Firestone) lâstik şirketi Liberya'ya baskı yapıp taksimi desteklemesini sağlamıştır.»

General Romulo Filipine dönerken, memleketinin taksim aleyhinde olduğunu söylüyordu. Halbuki A.B.D. deki Filipin sefiri (Mr. Elizold) Filipin devlet reisiyle konuştuktan sonra hükûmetinin taksim fikrini desteklediğini söyledi. Aksi halde Filipin Amerika ile ihtilâfa düşebilirdi.

Taksim kararına muhalefet eden devletler :

Türkiye, Mısır, Suriye, Irak, Lübnan, Suudî Arabistan, Yemen, Pakistan, Afganistan, İran, Hindistan, Yunanistan, Küba.

Taksim taraftarları :

Avustralya, Belçika, Bolivya, Brezilya, Amerika Birleşik Devletleri, Rusya, Beyaz Rusya, Kanada, Kostarika, Çekoslovakya, Danimarka, Dominiken, Ekvator, Norveç, Fransa, Guatemala, Hayti, İzlânda, Liberya, Lüksemburg, Holanda, Yeni Zelânda, Nikaragua, Paraguay, Panama, Peru, Filipin, Polonya, İsveç, Ukrayna, Cenubî Afrika Birliği, Uruguay, Venezuella.

Müstenkifler: Arjantin, Şili, Çin, Kolombia, Habeşistan, İngiltere, Salvador, Honduras, Meksika, Yugoslavya.

Taksim fikrini ortaya atarak Filistin'i bu duruma getiren İngiltere'nin bitaraf kalması çok enteresandır!

Rusya'nın taksim lehinde rey kullanışı da dikkate şayan!

Bu iki devletin hareketlerinde anlaşılamıyacak taraf yoktur. İkisi de daima gayri meşrû menfaatleri için hareket etmişlerdir. Nasıl olsa taksim lehinde kâfi miktarda rey toplanacağını bilen İngiltere, Amerika'nın da bu işi kuvvetle desteklediğini zaten biliyordu. Bitaraf kalıp Arapları memnun etmeliydi. Halbuki İngiltere burada deve kuşuna benzetilebilirdi: Arap âlemi o zamana kadar oynanan İngiliz oyunlarını çok iyi biliyordu ve unutmıyacaktı!

Rusya'ya gelince: Orta Şarkta kurulacak, huzursuzluk unsuru bir devleti elbette isterdi. Araplardaki İngiliz düşmanlığı böylece artacak ve Rusya fırsattan istifade Orta Şarka sızacaktı. Filistin'de İsrail devletinde kurulacak komünist partisi diğer

devletlere kolayca yayılabilecekti. Ocak 1948 de İsrail B. Milletlere aza olarak kabulünü istediği zaman Rusya bu talebi tehalükle karşıladı.

Bu arada okuyucularımıza Siyonizm — Komünizm yakınlaşmasından bahsetmek istiyoruz. İkisi arasında strateji, plân, üslûp, esas, yol ve hedef bakımından büyük yakınlık vardır. Her ikisi de ahlâk yıkıcıdır. Yalan, hile, düzenbazlık esastır. Ahlâk ve fazileti ifsad ve yoketmek mübahtır. İkisi de zalim, merhametsiz ve müstebittir. İnsanları hayvan menzilesine indirirler. Kanun adalet için değildir; bu parlak kelimenin altında bir dikta yatar. Basın esirdir. Gazetecinin bir kerameti yoktur. Basılmış kelime kıymetsizdir. Hattâ okuyucunun da kıymeti yoktur. Metbu ile tabi arasında münasebet kesilmiştir. İktisadi zihniyetleri de benzerlik arzeder : Yahudiler (Protokoller) e (1) uygun olarak dünya iktisadiyatını ele geçirmek isterler. Komünistlerin gayesi de dünyaya iktisaden hâkim olmaktır.

Komünizm de Siyonizm de aile bağlarını kırmak için çalışır. Din bahsinde Siyonizm - yahudilik hariç - bütün dinleri ortadan kaldırmak ister. Komünizm ise her dine düşman olup dünyaya Allahsızlığı yaymak ister.

Bu iki habis zihniyet arasındaki dostluğun diğer bir delili de Sovyet cumhuriyetleri arasında bir yahudi cumhuriyetinin bulunmasıdır. İsmi: (BROBIDJAN)

Almanya'da imha edilmekten kurtulup BROBIDJAN'a kaçan yahudiler için para toplamak üzere Amerika'ya giden (Jacop Aranoff) 17/10/1946 da Amerika'da şunları söyledi:

«Brobidjan, hâlâ işletilemiyen geniş ormanlara sahiptir. Yahudiler burada kereste sanayii kurmuşlardır. Ormanlarda bulunan çeşitli hayvanlardan kürk ve kundura sanayiinde faydalanılmaktadır. Nehir ve göllerinde balıkçılık yapılır. Ayrıca Brobidjan'da başta altın olmak üzere, bakır, manganez, çinko v.s. çıkarılır. Yahudiler son harpte dokuma fabrikalarında Kızılorduya sayısız elbise hazırlamışlardır. Moskova hükûmeti

---

(1) Protokollerin sayısı 24 tür. Her biri kısımlara ayrılır. Yahudiler bu protokolleri, dünyayı sömürmek için kaleme almışlardır. Büyük üstad Cevad Rifat Atilhan'ın (GİZLİ DEVLET) adlı eserine bakınız.

harp sonunda bir kaç bin yahudiyi Brobidjan'a getirdi, daha da getirecektir.»

«Bu yahudi cumhuriyetinin mesahası 20 bin mil karedir. Belçika ve Holanda'nın yekûn arazisi kadar demek oluyor. Şimdiki nüfusu iki yüz bindir. Dört milyon yahudi buraya rahatlıkla sığabilir. Brobidjan yahudi cumhuriyeti 20 sene evvel, yahudilere millî bir vatan tesisi emeliyle kurulmuştur.»

Şimdi esas mevzuumuza dönelim :

Siyonizm bütün güçlükleri yendi. B. Milletlerden taksim kararını çıkartmaya muvaffak oldu. Başkan Truman'ın tazyikiyle A.B.D. gazeteleri bu kararı metheden yazılar yazdılar 20 ve 21 Şubat 1948 tarihli Newyork Times gazetesi bunu açıkça izah etti.

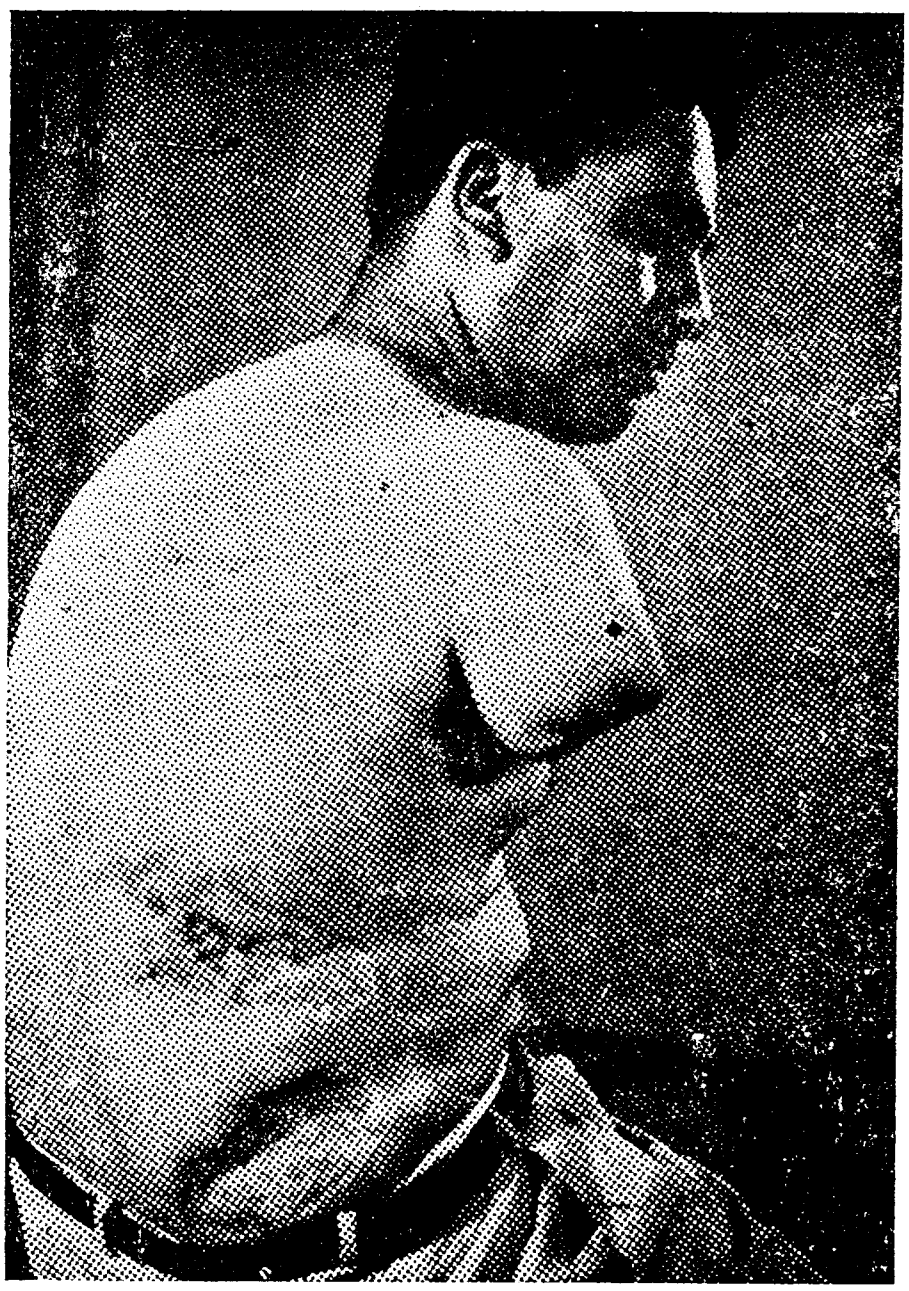
Taksim kararı Arap ve İslâm âleminde, bilhassa Filistin'de hüzünle karşılandı. Hayfa, Yafa ve Kudüs başta olmak üzere Filistin'in bir çok yerlerinde çarpışmalar oldu. B. Milletlerin taksim heyeti reisi bu durum karşısında «Ya Filistin'e ordu göndermek veya kararı tashih etmek lâzımdır» dedi. Amerika temsilcisi Filistin'in B. Milletler vesayeti altında kalmasını ve meselenin tekrar müzakere edilip yeni bir karara varılmasını teklif etti. Teklifte, yeni karara kadar askerî ve siyasî bir mütareke de isteniyordu. Bu proje kabul edildi.

Yahudiler mütarekeyi fırsat bildiler. Filistin'e subay, asker ve silâh getirdiler. İngiltere onlara altın fırsatlar verirken müslümanlara gelen her türlü yardımı durdurdu.

Mütarekeden evvel yahudiler zavallı silâhsız araplara saldırdılar: 27/12/1947 de (Bab-el Amud) mıntakasında patlayıcı maddelerle dolu bir teneke attılar. 14 kişi öldü, 30 u yaralandı. 22/3/1948 de bir arabaya yaptıkları suikast neticesinde 38 arap öldü; infilâkın tesiriyle binalar hasara uğradı. 9/4/1948 de (Der Yasin) köyüne hücum edip 250 müslümanı cinsiyet ve yaş farkı gözetmeden ellerini, ayaklarını ve diğer azalarını keserek öldürdüler.

Bütün bu cinayetler İngiliz manda idaresinin gözü önünde işlendi. Der Yasin Kudüs'e çok yakındır.

Yahudi vahşetinin nümuneleri olan bu katliamları İsrail oğulları, kitaplarında da anlatmaktan utanmadılar. (Duff Bertnar) nam yahudi (ISRAEL AND PALESTİN ARABS) adıyla yazdığı kitapta bakın ne diyor :

Resimde, Yahudilerin vahşice işkence ettikleri Filistinli bir genç görüyorsunuz.

«Evet Der Yasin mezbahası vak'ası, Arapları Filistinden çıkarma işini tacil etmiştir. 9 nisanda yahudiler, Kudüs civarındaki bu köye hücum ettiler. Arap cemaatı arasına dehşet saldılar. Bu korku, iki yüz bin arabı güpe gündüz memleketi bırakıp kaçmaya icbar etti. 1948 sonunda Hagana kuvvetlerinin hücumu üzerine son Arap kalıntıları da çıkarıldı. Hikâyenin son faslı böylece kapandı.»

Manda idaresi kalkınca İngiliz kuvvetleri süratle çekildi. Yerini yahudilere terkediyordu. 21.4.1948 de Major - general Stock - Well, Hayfa'dan kuvvetlerini gizlice çekip şehri yahudilere teslim etti. Hayfalı müslümanlar Lübnan'a hicret ettiler. 24.4.1948 de Yafa, 17.4.1948 de Taberiye aynı usullerle yahudilere bırakıldı.

Washington'da yahudi vekâletinin temsilcisi (ILYAHU EPSTEIN) (1) 14.5.1948 de Beyaz Saraya çağrıldı : İsrail istiklâlini ilân ettiği takdirde Amerika bu devleti tanıyacaktı.

---

(1) Bilâhare A.B.D. de İsrail büyükelçisi olmuştur!.

Başkan Truman, bu kararını önce hariciye vekilinden gizlemiş, tâ yahudi temsilcisiyle görüşme gününün gecesi açıklamıştı. Bu türlü hareket etmekle, gazetelerin muhtemel reaksiyonunu önlemek gayesini güdüyordu.

Elindeki geniş imkânları Yahudiler lehine seferber eden Amerika Devlet Reisi Harry Truman

Kaderin garip cilvesidir: O sabah B. Milletlerde Filistin'in B. Milletler vesayetinde idare edilmesi müzakere ediliyordu. Aynı gün saat 18,11 de Beyaz ev İsrail'i müstakil bir devlet olarak tanıdı. Öte yandan B. Milletlerdeki Amerikan delegesi (Austin) aynı anda vesayetin müdafaasını yapıyordu. Bu zat A. B. D. nin İsrail'i tanıma kararını (Waldorf Astoria) otelinde öğrenince bunu kendisine büyük hakaret kabul etti.

Böylece Amerika Birleşik Devletleri İsrail'i, Filistin'de kurulmadan evvel tanımıştır. Arap âlemi bu karar üzerine ayağa kalktı. Filistin'e mücahid akını başladı. Müstemlekecilerin niyetleri anlaşılmıştı.

Artık daha fazla susulamazdı. Arap devletleri Filistine harp ilân ettiler. Devlet reislerini bu karara Müslüman - Arap halkları zorlamıştı. 15 mayıs 1948 de Yemen hariç Mısır, Suriye, Ürdün, Irak, Suudi Arabistan kuvvetleri Şimal, Cenup ve Şarktan Filistine girdiler. (1) Başkumandan Kral Abdullah idi. Oniki gün içinde İslâm Ordusu Filistin'de Araplara ayrılan yerleri ve hattâ daha fazlasını ele geçirdi. Filistin halkı da bu mücade-

---

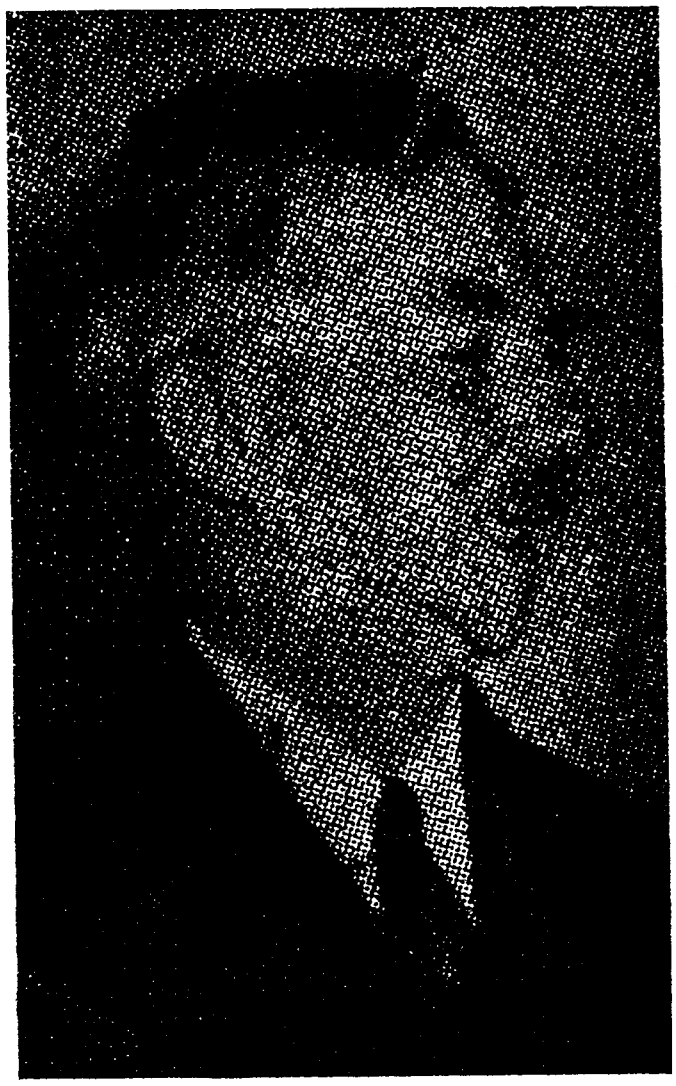
(1) Türkiye'ye gelince üstad Cevad Rifat beyden öğrendiğime göre, kendisi 300 mücahidini bu cihada iştirâk için Filistin'e göndermiştir.

lede büyük kahramanlıklar gösterdi. 9 temmuz 1948 de Arap ve yahudiler arasında İngiltere, A.B.D. ve siyonistlerin teşvikiyle ilk mütareke imzalandı. Bu mütareke ile Araplar hakim durumlarını kaybettiler. Yahudiler ise devamlı takviyeler alıyorlardı.

Harbe hazırlanamadan ani olarak girmelerine, hedef ayrılıklarına, silâh kifayetsizliğine rağmen İslâm - Arap milleti ve askeri savaşa tam bir imanla korkusuzca girdi. Bu iman «ya ölüm, ya Filistin !.» şeklinde tecelli ediyordu. Şerif Filistin arazisini bırakmak istemiyorlardı.

Çok isabetli bir adımla ileri giderlerken, mücahitler bilmiyorlardı ki, hain Arap devlet adamları Filistini gizlice yahudilere satarak vermişlerdi. Orduların Filistine sevki bir gösterişten ibaretti.

Meselâ Ürdün ordusu başında İngiliz asıllı (Glubb Paşa) bulunuyordu. Bir İngiliz generali nasıl olur da Filistin'i kurtarmağa çalışabilirdi? Glubb Paşa İngiltere'den gizli, açık emirler alıyordu. O İngiltere ki, Filistin'e yahudileri yerleştirmişti. Ürdün ordusundaki yüksek rütbeli subaylardan daha bir çoğu İngiliz idi. Erkânı Harbiye İkinci Başkanı Tümgeneral (Brod Herst), Filistin'e gönderilen birinci tümen kumandanı tümgeneral (Norman Lash) gibi...

Filistin Harbinde, Yahudi emperyalistliği lehine büyük roller oynayan eski Ürdün Genel Kurmay Başkanı meşhur Glubb Paşa

Arap Ordularının başında bulunan hainlerin bütün hiyanet ve alçaklıklarına rağmen müslüman Arap askerlerinin ve küçük kumanda erkânının cansiperane döğüşmesi ve şehadeti pahasına Yahudi orduları durdurulmuş ve hattâ yahudilere ayrılan arazinin dahi bir kıs-

mı ellerinden alınmıştır. Buna misal verelim: 13.5.1948 de Yahudi ve Ürdün askerleri arasında büyük (Kifar Asyon) muharebesinde Ürdün ordusuna mensup askerler, büyük bir celâdet göstermiş ve beşyüz Yahudiyi öldürmüşlerdir ki bunları bilâhare Yahudi Vekâleti toplatmıştır. Bu muharebenin kazanılmasının en büyük sebebi milliyetçi subayların bu bölgede bulunmasıdır. Şayet diğer bölgelerde de böyle milliyetçi subaylar hâkim olsaydı yahudiler diğer bölgelerde de bozguna uğratılabilirlerdi .

28.5.1948 (Kudüs meydan muharebe) sinde ise Ürdün milliyetçi subaylarının idaresindeki birlikler üst kademeden emir almadan resen harekete geçerek yahudilere müthiş bir darbe indirmişler Yahudi ordusu bozguna uğramış üçyüz Yahudi gebertilmiş ve 340 kişi de esir alınmıştır. Bu muharebe neticesinde eski Kudüs Yahudilerden tamamen temizlenerek bu mübârek bölge kurtulmuştur.

Diğer Arap milletleri birliklerinde de bu gibi resen hareketler olmuş ve neticede daima Yahudiler perişan edilmişlerdir. Büyük kahraman şehit (Ahmet Abdülaziz), bu Mısırlı kahraman'ın ismi unutulmıyacaktır.

Bu muharebelerde Filistin milliyetçi gençleri de tamamen kendilerine düşeni yapmışlardır. Bu milliyetçi gençlerin 1/2/948 de Kudüste bulunan (Ben Yahuda) caddesini ve (Palestin Post) gazetesini havaya uçurdukları misâl gösterilebilir. Aynı zamanda 11/3/1948 de Kudüsteki Yahudi Vekâletinin binası da dinamitle tahribedildi. 17/7/1948 de 14 yaşındaki Ammandan gelen küçük fedai (Sabah Abdülganî) bir binayı dinamitlerken şehit düşmüştür. Bu yalnız büyüklerin değil, diğer Arap memleketlerine mensup küçüklerin de ne derece cansiperane çarpıştıklarını gösterir.

Birinci mütareke 9/7/1948 cuma günü sabahleyin saat 8 de bitmiştir. Ve iki taraf arasında muharebe yeniden başlamıştır. Bu mütareke Yahudilerin çok işine yaramış, Yahudiler bu arada yeni takviye aldıkları gibi yeni silâhlar getirtmişler, orduda tensikat yapmışlar bunun neticesi olarak ikinci muhare-

bede daha düzgün ve iyi çarpışmışlardır. Bu gösteriyor ki bu mütareke Araplara oynanan bir oyun olup Siyonistler ve Garp emperyalistleri arasındaki gizli bir ittifak ve plânın tatbikidir. Arap orduları herşeyden habersiz beyhude yere bekleyip durdular.

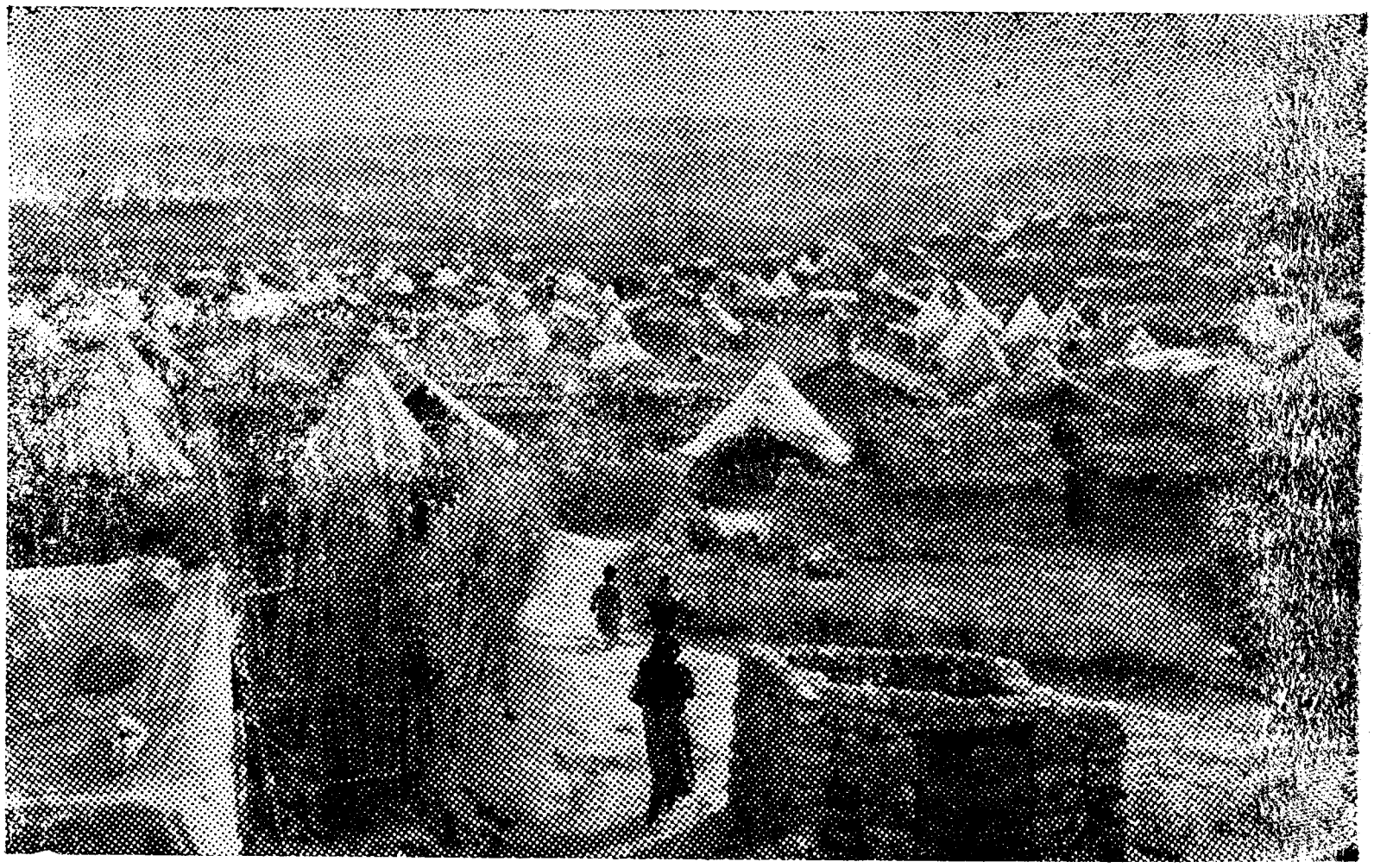
Bu ihtilâf devam ederken Birleşmiş milletler (Kont Bernadot) 'u arabulucu olarak Filistine gönderdiler. Fakat 17/9/1948 de Yahudiler Kont Bernadot'u öldürdüler ve vazifesine devamına mani oldular çünkü Kont Bernadot Siyonist emellerine alet olmıyacak bir insandı. İşte Yahudi böyle Birleşmiş Milletlerin gönderdiği bir elçiyi bile öldürecek kadar cani bir millettir.

Bunun üzerine 19/7/1948 de ikinci mütareke yapıldı. Bu da çok devam etmedi, harp yeniden başladı ve son mütarekeye kadar devam etti ki bu mütareke hâlen devam etmektedir. Bu mütareke dramın son perdesidir. Siyonistler, müstemlekeciler, hain Arap liderlerinin sayesinde devam etmektedir. Bu mütarekenin imzasında Yahudiler Arap hainleri kadar mücrim olmayıp asıl mücrimler, devrin Arap liderleridir. Çünkü onlar (Rodos) adasında Yahudi mümessilleriyle aynı masaya oturup mütarekeyi imzaladılar. Bu mütarekeyi Mısır: 24/2/1949 da, Lübnan: 23/3/1949 da, Ürdün: 3/4/1949 da, Suriye: 20/7/1949 da imzalamışlardır.

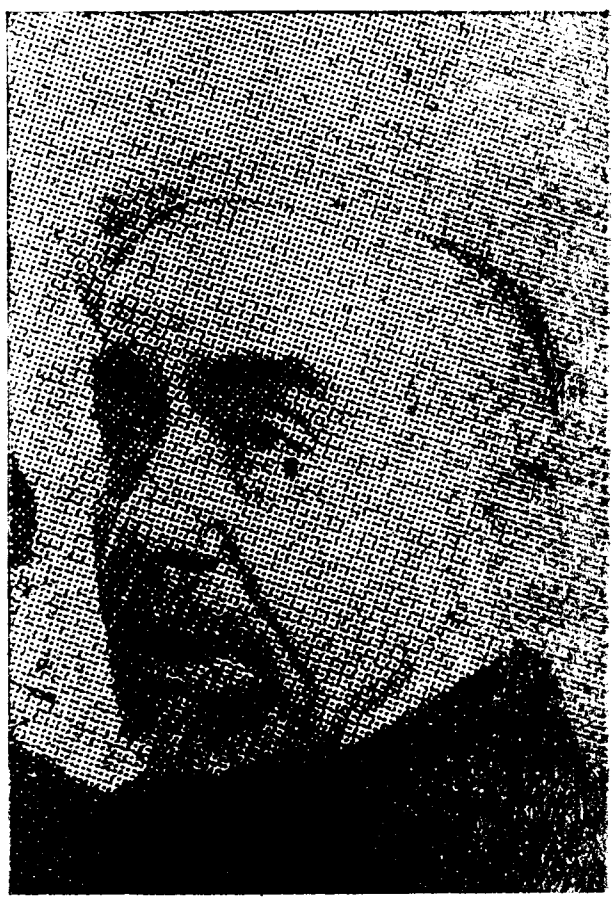
Bunun neticesi olarak 1 milyondan fazla Arap, ecdatlarından kalan topraklarından kovulmuş ve yırtık çadırlarda yaşıyarak açlık, susuzluk yaz sıcağı ve kış soğuğu ile perişan bir hale gelip hastalanmışlardır. Filistinliler bu şartlar altında yaşarlarken Yahudilerin gelip ev ve barklarını ellerinden alarak onları bu hale koymalarını vicdan nasıl kabul eder?

Filistinlilerin Filistin'de bıraktıkları çeşitli ağaçların kıymeti 400 milyon sterlin; bina, fabrika, emlâk ve meskenlerin kıymeti 1,1 milyar sterlin; para, mefruşat ve arabaların kıymeti 210 milyon sterlindir. İşte bütün bu nimetler gâsıp Yahudilere kalmıştır.

Filistin'i terkedenlerden: 623.660 kişi Ürdün, 258.165 kişi Gazze, 137.884 kişi Lübnan, 116.778 kişi Suriye ve 8300 kişi de Mısır'da yaşamaktadır. Bu insanlar sefaletle mücadele ederken

Bu resim, vatanlarından kogulmuş binlerce Filistinli muhacirin en kötü şartlar içindeki, perişan yaşayışlarını göstermektedir.

Filistin mevzuunda yahudilere musamaha gösteren maktul eski Ürdün Kralı Abdullah

Filistin'e dönmeyi ve Filistin'in kurtulması için mücadeleye bir an evvel atılmayı sabırsızlıkla beklemektedirler.

Hain Arab liderlerinin Filistin'in satılmasında rolleri çok büyüktür. Bunu bu küçük kitaba sığdırmak kaabil değildir. Zira bu adamların hıyanetleri yürekleri parçalayacak kadar korkunçtur. Arab askerleri Filistin'de şehid olurlarken Kral Abdullah Yahudilerle gizlice toplantılar yapıyordu ve gece yarılarına kadar Yahudilerle tatlı mükâlemeler (1) yapan bu miskin güyâ kendi faaliyyetini halkından gizlemekte muvaffak oluyor, Allah'ın

(1) Kral Abdullah ile yahudiler arasındaki bu toplantılar sonradan ifşa edilmiştir. Bu ifşaatı yapan (General Abdullah Tel) vazife icabı bu toplantılara gittiğinden malûmat edinmiştir. Bu subay Ürdün milliyetçilerinden olup, Filistin harbine iştirâk etmiştir.

kendisini gördüğünden bihaber bulunuyordu.

Bu toplantılara Misal: Kral Abdullah ile Şertok (Yahudi liderlerinden) arasında, 12/4/1948 de Ürdün ile Filistin arasındaki hudut buluşmasıdır. Bundan başka Amman'da Kral Abdullah ile sonradan İsrail Hariciye Vekili olan (Golda Mayer) arasında 11/5/1948 de bir buluşma daha vuku bulmuştur. Gizlice bir İngiliz tayyaresiyle Tel - Aviv'den Amman'a getirilen Golda Mayer hain subaylar tarafından hava meydanından saraya getirilip bu buluşma temin edilmiştir. 16/1/1949 da (Ilyas Sarron) (Sonradan İsrail'in Türkiye'deki baş konsülü olmuştur) ve Moşe Dayan (Sonradan İsrail millî müdafaa vekili olmuştur) ile Kral Abdullah arasında bir toplantı daha vuku bulmuştur. Bu toplantı için Kral Abdullah'ın daveti üzerine (Şuna) şehrine geldiler ve askerî vasıtalarla gizlice nakledildiler. 30/1/1949 da yine ayni yerde ayni adamlar toplandı. Bu son toplantıda Tevfik Ebül Hüda (Eski Ürdün başvekillerinden), vekillerden Mehmed Emin Şenkiti ve kraliyet hususî doktoru Şevket Satı vardı. Bunlar Ürdün'ün en hainleri olup emperyalistlerin gözdeleridir. Bu toplantılarda Kral Abdullah Filistin'i bedava Yahudîlere teslim edeceğini vaad ediyordu.

Irak'a gelince, Nuri Said ve Abdülillah halkın korkusundan laf olsun diye asker göndermiş ve emir verilmedikçe ateş etmeyiniz demişlerdir.

Mısır'a gelince, idarecileri hain olmasına rağmen, aralarındaki bazı hür subaylar (1) iyi hareket etmişlerdi. Diğer tarafta ise Kral Faruk zevk ve safahat içinde yüzmekteydi.

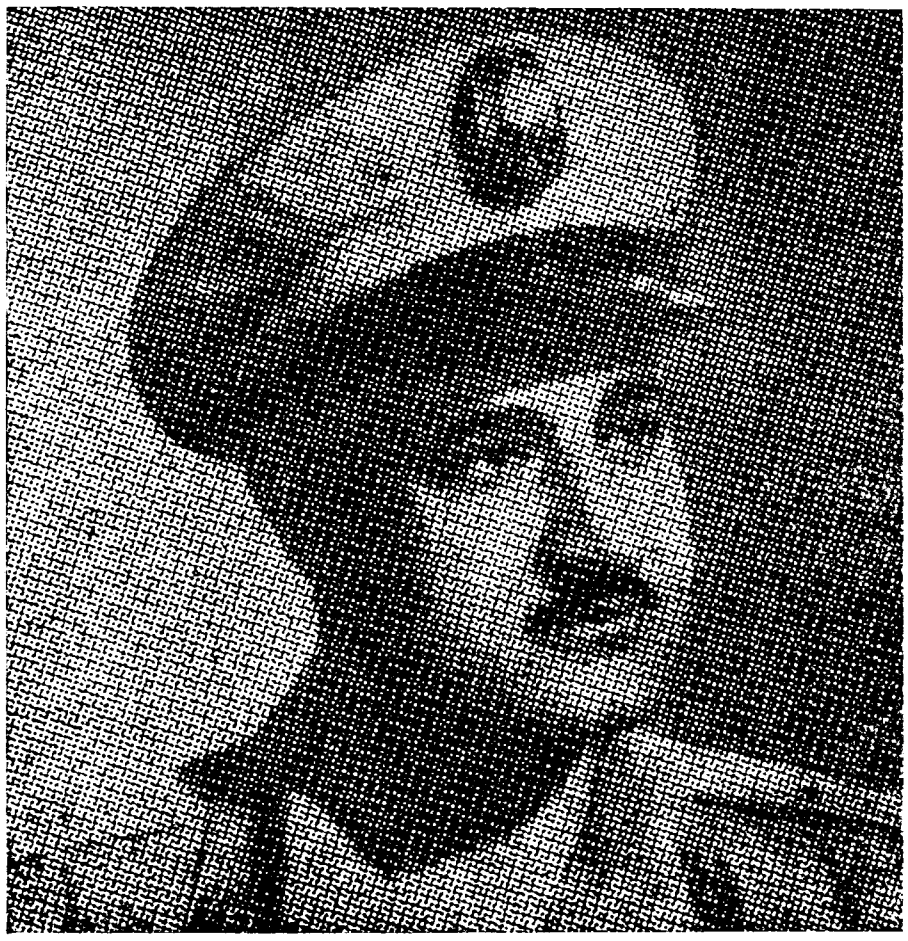
Suriye ordusu ise, cesareti yerinde idi Fakat silâhları çok azdı. Fransa taahhüt ettiği silâhları vermemişti. İsrail'e ise mebzul miktarda vermişti.

Bu harbe iştirâk eden bütün Arab kuvvetleri 22.000 i buluyordu. (Mısır ordusu 6.000, Irak 6.000, Suriye 5.000, Ürdün 5.000).

---

(1) 23.7.1952 de Mısır'daki ihtilâli yapan subaylar bunlardır. Başkan Nasır, Kemaleddin Hüseyin, Zekeriya Muhiddin v.s...

Böylece Filistin harbi göz göre göre bir emrivakiye getirildi. Bu iş siyonistlerin gizli işbirliği ile oldu. Ve Arap milletlerinden gizlendi. Arablar bunu öğrenince, bir intikam almak isteğiyle 1951 de Kral Abdullah'ı katlettiler. 23/7/1952 de ise, Kral Faruk Mısır'dan ihraç ile cumhuriyet ilân edildi. Yukarıda zikredilen hür subaylar idareyi ele geçirdi. Bunlar gerçekten temiz, mümin ve vatanperver subaylardır. İşte Başkan Cemal Abdünnasır bunlardan birisidir. Memleketin ıstırablarını dindirmek için candan çalışıyorlardı. Cemal Abdünnasır milletin ıstırab ve hissiyatına layıkiyle tercüman olmuş, Mısır'ı gerek iktisaden ve gerek ahlâken yükseltmek için lüzumlu ıslahata girişmiştir.

23/7/1952 büyük Mısır İhtilâlinin büyük kahramanı Cemal Abdûnnasır

Filistin harbinden sonra, Suriye'de de birkaç ihtilâl oldu. Irak'ta ise 14/7/1958 de girişilen millî hareket alçakların saltanatının sonu oldu. Şübhesiz Arabistan'da daha birçok ihtilaller olacak ve müstemlekecilerin bakiyyesi bütün hain idareciler temizlenecektir.

Bu Yahudi devletini kuran, batı emperyalizmidir. Onların İsrail'e ihtiyaçları vardı. İsrail onlara hem bir üs olacak, hem de silâh namlusu vazifesini görecekti.

Beynelmilel Siyonist teşkilâtı da bu iş için garb devletleri erkânını alet olarak kullanmıştır. Tıpkı eski devletlerde olduğu gibi Yahudiler gayelerinde muvaffak olmak için matbuatı, hususî teşekkülleri ve radyoları ele geçirdiler. Meselâ, en eski Yahudi teşekküllerinden biri olan (Beny Breath), A. B. D. dedir. Ve en büyüğüdür. New - York'da 1843 de kuruldu; 1939 da aza-

sı 85.000 e ulaştı. 520 şubesi vardır. Şimdiki aza adedi 250.000 den fazladır. 1930 da 40 devlette şubeleri vardı. Yalnız Türkiye, Almanya, Cezayir ve Romanyadaki şubeleri kapanmıştır. Fakat çalışmalarına gizlice devam etmektedir. Merkezi New - York'-dadır. İçinde çok sayıda memur vardır ve arı kovanı gibi işlemektedir. Büyük matbaalar, idarehaneler, karikatür ve makale servisleri ,çeşitli neşriyat büroları ve zengin kütüphaneler bu teşkilâtın müştemilâtına girer. Burada büyük bir emek sarfıyla hazırlanan radyo ve televizyon programları külliyetli miktarda para dökülerek yayınlanmaktadır. Antisiyonist neşriyata cevab verilmekte icabında para ile toplattırılmaktadır.

Bu teşkilâtın heryerde ajanları vardır. Bunlar Yahudi aleyhtarlarını adım adım takib ederler. Düşmanlarının isimlerini kaydettikleri bir kara liste taşırlar. Ellerinde hiçbir cezaî müeyyide olmadığı hâlde, istediklerini muhtelif yollarla cezalandırırlar. Suikastlar yaparlar. Resmî memurları satın alırlar. İşin garibi, halis Amerikan vatandaşların bu faaliyyetlerden hiç haberi yoktur. Bunları bilen, ancak küçük bir ekalliyettir. Onlar da açıklama yapamazlar. Aksi taktirde her türlü musibetin başlarına geleceği tabiîdir. Gazeteler de bir ifşaatta bulunamaz. Zira kazançları derhal kesilir. Demek oluyor ki, bu teşekkül devlet içinde bir devlettir. Mr. (Benyamin Freedman) 15/10/947 de New - York iktisadî meclisi önünde dedi ki : «Siyonistler çok gizli bir siyaset takib ediyorlar. Faaliyetleri dünya sulhuna set çeken bir baraj teşkil ediyor.»

New - York nüfusunun % 27 si Yahudi olup, para ve emlâkleri % 45 i teşkil eder.

New - York'da basın, sinema ve tiyatro tamamen onların inhisarı altındadır.

Amerikada Yahudilere aid gazetelerin sayısı 357 dir. Bunların 224 dü A. B. D., 15 i Kanada ve 118 i ise Orta ve Cenubi Amerika'da, İngilizce, Fransızca, Almanca, İbranice, İspanyolca ve Portekizce olmak üzere 6 lisanda intişar eder. Yani Yahudiler Amerika kıtasındaki matbuatın % 36,5 ine sahibtirler.

Yahudilerin dünyada 14 haber ajansı vardır. Bunların 1 i İsrail, 5 i Amerikadadır. İsimleri :

1 — America Jewish Press,
2 — Jewish Title Granic Ajancy,
3 — News Form World Jewish Congress,
4 — Seven Artisis Win Showhdidicat,
5 — Pernest Invarmash Service.

Yahudiler 1946 da dünyada 216 dan fazla yerli radyo istasyonuna sahibtiler. Bu adet bugün 2 - 3 misli artmıştır. Bundan başka Yahudilerin Avrupada 136, Afrikada 42, Asyada 348, Avustralya ve Yeni Zelandada 36 gazetesi vardır.

Türk matbuatında yahudilik ve İsrail menfaatlerini savunan gazetelerden bir kaçı

Ayrıca, komünist memleketlerinde de siyonistlerin gazeteleri mevcuttur : (Bulgaristan'da Ginariskinesti, Çekoslovakya'da Fistinik, Macaristan'da Avcalt gazetesi). Demek ki, Siyonizm bütün dünyaya yayılmak istidadını göstermektedir.

İsrail kurulduktan sonra, muhtelif desiselere baş vurularak, dünyanın her tarafındaki Yahudileri Filistine toplamaya başladı. Yahudi Vekâleti ve dünyadaki şubeleri yardımıyla bu, güç idare edilmektedir. Filistin'e giriş kolaydır. Fakat oraya giren bir Yahudi bir demir cendereye girmiş gibidir. Bir daha oradan çıkamaz. Meselâ, Hind Yahudileri milyonlar sarfedilerek oraya getirildi. Bunlar hakikati anlayınca, kaçmaya kalkıştılarsa da muvaffak olamadılar. Bunun üzerine Yahudileri dışarıya kaçırmak için bir teşkilât kuruldu ve bu çok kâr temin eden bir iş oldu.

İsrail kurulduktan sonra, Asya ve Afrika devletleriyle diplomatik münasebetler tesisine kalkıştı. Emperyalistler bunu hararetle destekliediler. Yahudilerin dış pazarlara ihtiyacı vardır. Bu işi bunun için istemektedir. İsrail bilhassa Asyayı pazar yapmağa çalışıyor ve bunun için şu vasıtaları kullanıyor.

1 — Yahudi Kolonileri,
2 — Dönme Yahudiler,
3 — Yahudi Teşekkül ve Hey'etleri,
4 — Yahudi gazete ve mecmuaları ve Yahudiyi destekleyen basın,
5 — Yahudi ajanları,
6 — Mason cemiyetleri ve locaları,
7 — Yahova şahitleri ve cemiyetleri,
8 — Misyoner teşekkülleri,
9 — Bazı ekalliyet ve koloniler,
10 — Bir memleketin emperyalistler elinde bulunması,
11 — Mutedil sosyalist partiler..

Bütün bunlara rağmen, Yahudi bu iki kıtada gittikçe bir nefretle karşılaşmaktadır. Yahudiler bu milletlere hertürlü teknik ve ilim yardımları vaad etmekte, fakat reddedilmektedir. Bu milletler, bu yahudi teklifi arkasında korkunç Yahudi plân-

ları bulmakta ve Yahudiliğin bir casus şebekesinden ibaret olduğunu bilmektedirler.

İsrail kurulduktan sonra dahi, askerî ve malî yardım cihetinden Garb emperyalistlerinin yardımlarına mazhar olmuştur.

Her gün, İsraile bu devletlerin geniş ölçüde silâh sevkettikleri ve bunu ya parasız veya cüz'i bir fiatla yaptıkları duyulmaktadır. Meselâ, İngiltere İsraile (Sentoryun Tankları) veriyor. Fakat paktla bağlı olduğu memleketlere dahi bu tankları vermemektedir. Fransa İsraile şimdiye kadar en aşağı 100 harp tayyaresi vermiştir. A. B. D. ne gelince, gizlice bol bol silâh göndermektedir.

İsraile verilen borç ve yardımlar dünyada hiçbir millete verilmemiştir. A. B. D. Ticaret Vekil Yardımcısı (Handerson) 15/5/1953 ifşaatında A. B. D. nin 1948 - 1952 arasında İsraile bir milyar dolar verdiğini söylemiştir. Bu da hibe veya temsilî borç mahiyyetindedir. İsraile bu para şu kaynaklardan gelmektedir.

1 — Dünya Yahudilerinin yaptığı teberrular. (Senede 98 milyon dolar.)

2 — Alman harb tazminatı, 12 senede 800.000.000 dolar. (Yani senede 70.000.000 dolar.)

3 — A. B. D. nin verdiği yardım ve borç (senede 50.000.000 dolar).

4 — Yahudi devlet tahvilleri. (Senede 30.000.000 dolar.)

5 — İsrail'in A. B. D. Yahudilerinden aldığı borç. (1948 - 1958 arası 325.000.000 dolar).

Bundan maada ilâve etmek lâzım gelir ki, İngiltere, Fransa, Kanada v.s. memleketlerden de İsrail'e pek çok para gelmektedir.

İsrail kurulduktan sonra da garp emperyalistleri tarafından desteklenmekde devam etmiştir.

İsrail bu emperyalistler için Orta Şarkta korkunç bir üs olmuştur. 1956 'da Süveyş Harbinde Mısır'a saldıran İngiliz ve Fransız tayyareleri her türlü ikmallerini İsrailden yapıyorlardı.

İsrail daima emperyalist emellere uşaklık etmiştir.

Bunu Birleşmiş Milletlerdeki tutum ve davranışlarından anlıyoruz. Şöyleki :

1 — Liberya Birleşmiş Milletlerde «emperyalistlerle müstemlekeler arasındaki ihtilâfların halli için bir arabulucu hey'eti kurulmasını» teklif edince, İsrail buna muhalefet etmiştir.

2 — Cezayir'in istiklâli lehine Birleşmiş Milletlere getirilen muhtelif tekliflere de muhalefette bulunmuştur.

3 — Birleşmiş Milletler Genel Kurulu 14 ncü devre toplantısında, Asya - Afrika devletleri Cezayir Sahrasında Fransanın yaptığı atom denemelerinin yasak edilmesi talebine de İsrail muhalefet etmiştir.

4 — Cenubî Afrikadaki ırk tefriki davasını İsrail desteklemiştir.

5 — İsrail Kongo mes'elesinde oranın parçalı durumda kalmasını desteklemiştir.

Koltuğunda torbası ve başında beresi ile bir Filistinli mülteci. Yüzbinlerce Filistinli aziz vatanlarından bu şekilde kovulmuşlardı.

İsrail'in bir yarı devlet olduğu anlaşılmış ve daima Garp haydutlarına Birleşmiş Milletlerde bir rey kazandırmaktan ileri gitmemiştir.

Bu hakikatlar anlaşıldıktan sonra, dünyanın birçok yerinde açılan enternasyonal kongrelerde Yahudiler lânetlenmektedir. Bu kongreler :

1 — Bandung Kongresi. 22/4/1955 de Endonezya'daki Bandung şehrinde toplandı. 29 Asya - Afrika devleti iştirak etti. Aldığı kararlardan birisi Filistinlilerin Filistindeki haklarının tanınması oldu.

2 — Asya - Afrika Devletleri İşbirliği Konferansı: Kahirede 26/12/1957 de toplanmıştır. Bir müstemlekeci olan İsrail'in bu vasfı belirtildi ve Filistin halkının hakları desteklendi.

3 — Konekri Konferansı: Gine de Konekri şehrinde toplandı 49 Asya - Afrika devletinin delegesi katıldı. Bir buçuk milyar insan temsil edildi. Burada da Filistinlilerin hakları tastik edildi.

4 — Afrika Milletleri (Akra) Kongresi: Aralık 1955 de toplandı ve Filistinlilerin hakları desteklendi.

5 — Afrika Milletleri (Tunus) Kongresi: Ocak 1960 da toplandı. Filistinlilerin Filistine dönmeleri tasvib edildi.

6 — Kazablanka Konferansı: 4 - 7/1/1961 de toplandı. Bu kongrede Birleşik Arab Cumhuriyeti Başkanı, Cezayir Geçici Hükûmet Başkanı, Fas Kralı, Gana, Gine, Mali Reisicumhurları hazır bulundular ve burada İsrail emperyalizmin her türlü vasıta-

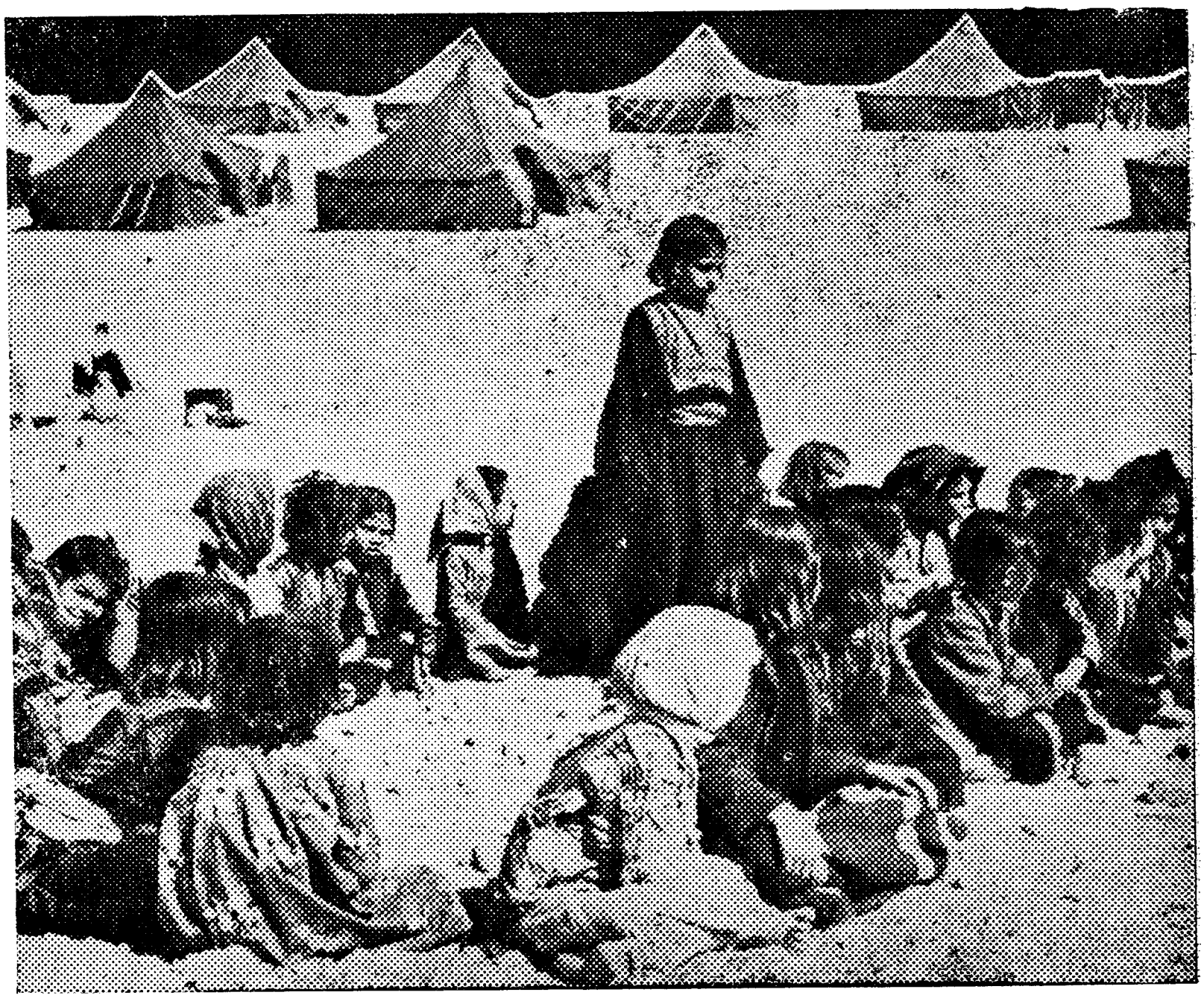
Belgrad'da yaptıkları toplantıda, Filistin'lilerin Filistin üzerindeki haklarını tanıyan ve onların aziz vatanlarına dönmelerini karar altına alan «Tarafsız Devletler Kongresi» delegelerinden bazıları

sı olarak tavsif edildi ve bu devletin bütün Asya ve Afrika sulhunu tehdit ettiği belirtildi ve İsrail yayılmasının durdurulması taleb edildi.

7 — Belgrat Tarafsız Devletler Kongresi: 1961 senesinde toplandı. 28 devlet reisi hazır bulundu. Asya, Afrika, Avrupa ve Lâtin Amerikadan temsilciler geldiler. Filistinlilerin vatanlarına dönebilmesi normal ve haklı görüldü.

Bütün bunlar gösteriyor ki, İsrail bu memlekete haksız yere tünemiş bir yabancıdır. Hattâ bütün bu mıntıkayı tehdit eden bir üs ve uzaklardaki Endenozya'yı bile tehdit eden bir devlet olduğu ifade edildi.

İşte böylece, İsrail, içinde 22 lisan ve tabiiyetten adam bulunduran bir devlet haline gelmiştir. Bunun için gerek siyonizm

Yerlerinden, yurtlarından kovulan ve okulsuz kalan Filistinli yavrular şimdi derslerini, böyle, kızgın güneş altında yapıyorlar.

gerek emperyalizm İsrail'de mütecanis bir devlet kurmaya hiç bir zaman muvaffak olamamışlardır. İsrail'e giren bir şahıs oradaki fertler arasında bir rabıta bulunmadığına şahit olur. Bu mel'unlar hırsızdan başka birşey değildirler. Bir din birliği dahi yoktur. Zira asırlardanberi süregelen ihtilâflar Yahudi dinini değiştirip altüst etmiştir. Hattâ bir yerinde haydutluktan hırsızlığa kadar herşeyi terviç eden bir din, salih bir din olamaz.

İsraildeki ekalliyetlere gelince: İsrail devleti ve halkı bunlara çok kötü muamele etmektedir. İsrailde: 20.000 i şehirlerde, 10.000 i Nakob Çölünde, diğerleri köylerde olmak üzere 180.000 Arap yaşamaktadır. Bu ekalliyetlerden şehirde olanlar daima yahudiler tarafından polisin gözü önünde ve onun müdahelesi olmaksızın, hakaretlere maruz kalmaktadırlar. (1) Yahudi birlikte yaşadığı Arap komşusunun evine girerek onu dövüp, küfür edebilir. Arapların kendilerine ait evlerinin bir odası ev sahibine bırakılıp diğerlerine dışarıdan gelen serseri Yahudiler yerleştirilmektedir.

Köylerdeki Araplar, Yahudi askerî idarecilerin emrinde yaşarlar, bir Arap bir köyden diğerine gideceği zaman pis Yahudi idareciden (izin belgesi) almak zorundadır, aksi halde ağır cezaya çarptırılır. Yahudi kanunlarına göre bu Yahudi idareci, istediği araziyi Arap sahibinden alabilir. Bu şekilde bir milyon dönüm arazi sahibinden alınmıştır.

Bu Arap ekalliyetine tarihte görülmemiş bir işkence yapılmaktadır. Bazen bir köy dinamitle uçurulur. Meselâ : 25/12/1952 de (Egrit) köyü havaya uçurulmuştur. 16/9/1953 (Kufur Yerem) köyü bombalanıp, köylüler çırıl çıplak bırakılmışlardır. Ayrıca 197 Arap köyünü Yahudiler tamamen tahrip etmişlerdir. Meselâ : (Hamidiye) (Duvvara) (Ezzaviye) (Safsaf) (Aynu ez Zeytun) (El - Menşiye) (Nemrin) (Saffuriye) (Sirin) (Anapte) tahrib edilen köylerdendir.

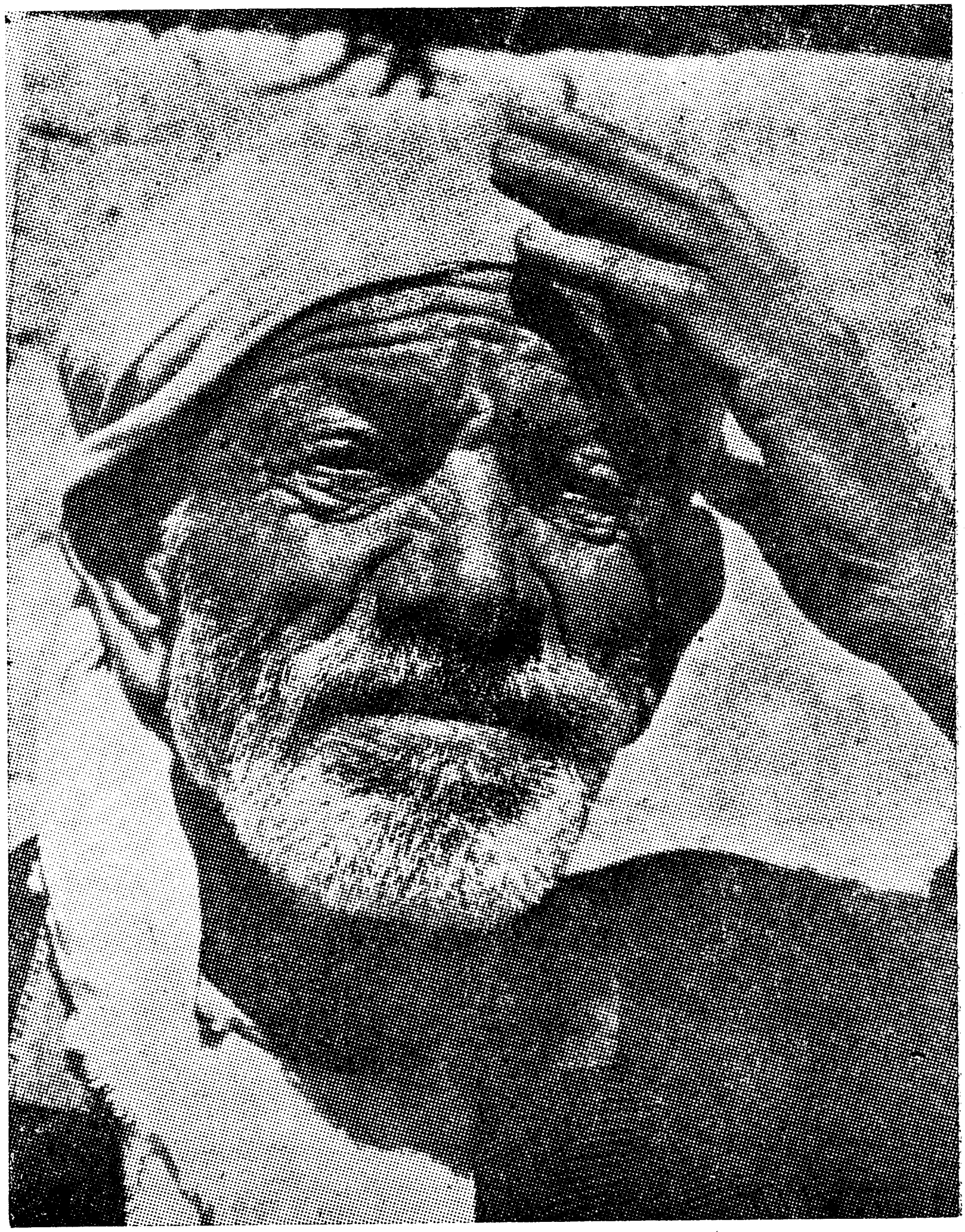
Çiftçiler harmanlarını Yahudilere son derece ucuza satmıya

---

(1) Yeni Sabah gazetesinin nisan, mayıs 1962 tarihli «Bana Casus Dediler» başlıklı yazısında Şahap Tan bey Yahudilerin Arap ekalliyetlerine çok feci ve kötü muamelede bulunduklarına temas etmiştir.

mecburdurlar, Arap işçi aynı işi yaptığı Yahudiden daha az ücret alır, Arap memur da Yahudi memurdan daha az maaş alır.

Bundan başka Yahudiler, Filistindeki İslâm mukaddesatına

«Allahım, benim sevgili vatanım nereye gitti ?» diyen bir Filistinli mülteci

da hücum etmişlerdir. Eylûl 1953 de Yahudiler (Reyhaniye) köyü camisini dinamitle yıkmışlardır. (Kapri) ve (Kuveykât) köyleri camilerini de yıkmışlardır. Yahudiler Kudüsteki (Nebîullah) camisini de Yahudi (Havra) sına çevirmişlerdir. Hattâ Kudüsteki tarihî meşhur (Mamenullah) mezarlığı (ki içinde Haçlıların 1099 senesinde öldürdükleri 70.000 şehit yatar) içinde yollar açıp, ticarethaneler ve evler yaptırıp Yahudilere teslim etmişlerdir.

Mekteplerde yalnız Yahudiler okur, Araplar tahsilden men edilmişlerdir. Tahsil çağındaki 45.000 Arap çocuktan çok azı okur ve teknik, ziraat ve ticaret kısımlarında okuyamazlar, Arap talebeler sıhhî hizmetlerden varestedir.

Ey muhterem okuyucu !.....

İşte İsrail budur.

Müstemlekeci budur.

Siyonist budur.

Korkunç bir buhran olan Filistin, anadavası budur.

İsrail bütün merhalelerinde bir buhrandır. Korkunç bir plândır. Yahudiler Filistin ve etrafındakilerin gafletinden faydalanarak mukaddes Filistini çalmışlardır.

Ey muhterem okuyucu !.....

Filistin, vatansız insanlara verilecek sahipsiz bir vatan değildir. Filistin, asil, bir vatandır. Ve İslâmın kudsiyetinde daha da yükselmiştir.

Yahudiler burada bir üs kurdular, ilerde büyük bir imparatorluk kurmak ümidindedirler; ta Adanaya kadar uzanacak bir imparatorluk. Acaba bunda muvaffak olabilecekler mi? Allah bu körlere bu fırsatı hiç bir zaman vermiyecektir.

İsrail şunu bilmelidir ki yeni bir muharebe 1948 deki gibi olmıyacak, artık İsraille vaktiyle işbirliği yapan hainlerin çoğu bugün ortadan kalkmış olup yeni bir muharebe Yahudiye pahalıya mal olacak, Müslümanlar Yahudi ile yan yana yaşamaktansa ölmeyi tercih edeceklerdir.

İşte Filistin buhranının içyüzü budur.

Biz aziz okuyucularımızın, Filistin meselesinin hallini şid-

detle arzu ettiklerini biliyoruz. Filistındeki Yahudi idarecileri, Filistinde cereyan eden faciaları göstermemek için gözlerinizin önüne büyük duvarlar örmüşlerdir.

Ey mümîn Türk kardeş !...

Şunu unutmayınız ki Filistin'den kovulan mülteciler yırtık çadırlarda yaz ve kış sıcak ve soğuktan zayiat vererek, vatana dönecekleri günü bekliyorlar.

Türkiyedeki aziz vatandaşlar!...

Filistinli kardeşlerinizin bu sefaleti sizi üzmüyor mu? 400 seneden fazla beraber yaşadığınız kardeşlerinizin bu haline dayanılır mı?

Şunu iyi bilin ki Filistin gençleri bir zamanlar sizin ecdadınızla yan yana dövüşmüşler, beraber kan dökmüşlerdir. Bugün Filistin'in düşmanı olan Yahudiler Türkiyenin ve hattâ bütün dünyanın düşmanıdırlar. İşte bundan dolayıdır ki artık Yahudilere karşı el ele verip harekete geçmek zamanı gelmiştir.

Ey aziz, muhterem Türk kardeşlerim !...

Artık, alçak emperyalistlerden ve Yahudilerden, Filistini almak zamanı gelmiştir.

Uzun bir ayrılıktan sonra Filistinde buluşmak ve İsraili orada öğütmek zamanı gelmiştir.

İsraili öğütelim !...

İsraili öğütelim !...

Bu kitap aşağıdaki yayın ve kitabevlerinden satılır ve tevzi edilir:

1 — BEDİR YAYINEVİ : P. K. 1060 — İstanbul,

2 — YAĞMUR YAYINEVİ : Cağaloğlu - İstanbul,

3 — CAĞALOĞLU YAYINEVİ : Türbedar Sokağı Aydınlar Han No. 29 — Cağaloğlu - İstanbul,

4 — SEBİLÜRREŞAD KÜTÜPHANESİ : Cağaloğlu- İstanbul,

5 — DOĞAN GÜNEŞ YAYINEVİ : Nuruosmaniye Cad. Yadigâr Han No. 31/5 - İstanbul,

7 — BÂB-I ÂLİ YAYINEVİ : Cağaloğlu - İstanbul,

8 — YAPRAK KİTABEVİ : Fen Fakültesi karşısı - Lâleli,

9 — HİLÂL YAYINLARI : P. K. 448 - ANKARA,

10 — ÜNİVERSİTE KİTABEVİ : Bedesten içi — Konya,

11 — OKU KİTABEVİ : Vilâyet üstü — Bursa,

12 — İSLÂM KİTABEVİ : Hasan Vural - Peruz Ağa Camii Karşısında No. 24 — Erzurum.

13 — SANİH KİTABEVİ : Sait Çekmegil — Malatya,

Müellifin Adresi :

FARUK EL - HOMUD

P. K. 68 — Aksaray - İstanbul

Evet bugün bir İsrail vardır. Fakat Arap çöllerinde seraptan farksız bir İsrail... Arap ummanında, denize düşen bir yağ damlası gibi ergeç eriyip kaybolmağa mahkûm bir İsrail.

Dün bir Cezayir hürriyetine, bir Goa anavatanı Hindistana kavuşmuştur. Bugün bir batı İrian anavatan Endonezya'ya ilhak olunmak üzeredir. Ve yarın elbette bir Filistin anavatanına, sunî olarak koparıldığı anasına kavuşacaktır. Eninde sonunda bu tahakkuk edecektir. Bu uğurda fedâ etmiyeceğimiz hiç bir şey yoktur.

Fiatı 250 kuruş